

ความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน
อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

นันทนา จันทะน้อย

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
มีนาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

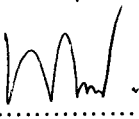
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ นางสาวนันทนา จันทะน้อย ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

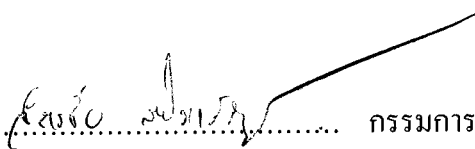

(ดร.ชิตพล ชัยมะดัน)

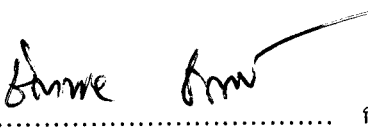
คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานงานนิพนธ์

 ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต)

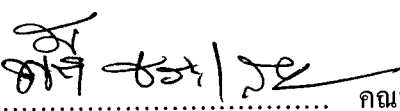
 กรรมการ

(ดร.จักรชัย สือประเสริฐสิทธิ์)

 กรรมการและเลขานุการ

(ดร.ชิตพล ชัยมะดัน)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพา

 คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชนีย์ ธารเสนา)

วันที่ 7 เดือน มีนาคม พ.ศ.2559

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง ความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น อำเภอกลองหาด จังหวัดสระแก้ว ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้จาก ดร.ชิตพล ชัยมะดัน อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่กรุณาให้คำปรึกษาช่วยเหลือแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต ที่กรุณาแนะนำตรวจแก้ไข และวิจารณ์ งานนิพนธ์ฉบับนี้ให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และดร.จักรชัย สือประเสริฐสิทธิ์ ดร.นิติศาสตร์ นิติศาสตร์โยธิน นางธัญญลักษณ์ บุญอากาศ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ต้องขอขอบคุณ ข้าราชการและพนักงานส่วนตำบลคลองไก่อี้นที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณครอบครัว รวมทั้งพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้การกำลังใจและสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบแต่ บิดา มารดา และคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมาจนสำเร็จการศึกษา

นันทนา จันทะน้อย

57930213: กลุ่มวิชา: การบริหารทั่วไป; รป.ม. (การบริหารทั่วไป)

คำสำคัญ: ความรู้/ ภาษีบำรุงท้องที่

นันทนา จันทะน้อย: ความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อีถื่อน อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว (PUBLIC KNOWLEDGE ON PAYMENT OF LOCAL MAINTENCE TAX IN KHLONGKAITHUEAN SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, AMPHOE KLONGHAD, SA KAEO PROVINCE)
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: ชิตพล ชัยมะดัน, ปร.ด. 91 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาความรู้ของประชาชน ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อีถื่อน (2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ทำการศึกษาจากประชาชนผู้ชำระภาษีจำนวน 335 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนผู้ชำระภาษีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อีถื่อน มีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 71.94 รองลงมา มีความรู้ต่ำ คิดเป็นร้อยละ 15.22 และมีความรู้มาก คิดเป็นร้อยละ 12.84

ผลการเปรียบเทียบความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มี เพศ ต่างกัน มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนผู้ชำระภาษีที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกันมีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

57930213: MAJOR: GENERAL ADMINISTRATION; M.P.A.
(GENERAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: KNOWLEDGE/ LOCAL MAINTENANCE TAX

NANTANA JANTANOY: PUBLIC KNOWLEDGE ON PAYMENT OF LOCAL MAINTENANCE TAX IN KHLONGKAITHUEAN SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, AMPHOE KLONGHAD, SA KAEO PROVINCE. ADVISOR CHITHAPOL CHAIMADAN, Ph.D. 91 P. 2016.

The purpose of this study was twofold. First, it aimed at examining the level of public knowledge on payment of local maintenance tax in Khlongkaithuean Sub district Administrative Organization. Also, this study attempted to compare the level of public knowledge on payment of local maintenance tax as classified by gender, age, educational level, occupation, and average amount of monthly income. The subjects participating in this study were 335 tax payers. The data were collected by a questionnaire. The statistical tests used to analyze the collected data included frequency, percentage, t-test, and One-way ANOVA.

The results of that study revealed that 71.94% of the subjects had a moderate level of knowledge on payment of local maintenance tax in Khlongkaithuean Sub district Administrative Organization. Also, there were the subjects with a low level of knowledge on payment of local maintenance tax (15.22 %). Finally, 12.84% of the subjects demonstrated a high level of knowledge on payment of local maintenance tax.

In addition, based on the results from the comparisons, there was no statistically significant difference in the level of knowledge on payment of local maintenance tax among the subjects with different gender. Finally, statistically significant differences were found in the level of knowledge on payment of local maintenance tax among the subjects with different age, educational level, occupation, and average amount of monthly income at a significant level of 0.05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความรู้.....	8
การปกครองท้องถิ่นรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล	16
พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508	22
ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	47
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	48
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
เกณฑ์การแปลผล.....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการศึกษา	52
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	52
ตอนที่ 2 ความรู้ของประชาชนในการเสียภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลคลองไถ่เดือน.....	55
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน จำแนกตามเพศ อายุ การศึกษาอาชีพ และรายได้.....	59
5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	68
สรุปผลการวิจัย.....	68
อภิปรายผล	69
ข้อเสนอแนะ.....	73
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก	78
ภาคผนวก ก	79
ภาคผนวก ข	83
ภาคผนวก ค	87
ประวัติย่อของผู้วิจัย	91

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	รายได้จากการจัดเก็บภาษีเองขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน ปี พ.ศ. 2557-2558.....	3
2	ข้อมูลผู้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558	40
3	สรุปความสัมพันธ์ตัวแปรต้นที่ใช้ในการศึกษา.....	46
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	52
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	53
6	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	53
7	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ	54
8	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	54
9	จำนวนและร้อยละของความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเสียภาษี ของผู้มีหน้าที่เสียภาษี ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน	55
10	จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชน ด้านการชำระภาษี.....	58
11	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความรู้ของประชาชนในการชำระภาษี บำรุงท้องที่ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน จำแนกตามเพศ.....	59
12	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ ต่อการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน ระหว่างกลุ่มที่มีช่วงอายุต่างกัน.....	59
13	ความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระภาษีบำรุงท้องที่ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน ระหว่างกลุ่มที่มีช่วงอายุต่างกัน.....	60
14	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ ต่อการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน.....	61
15	ความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระภาษีบำรุงท้องที่ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนระหว่างกลุ่มที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน	62

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
16	63
ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน	
17	64
ความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน	
18	65
ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนระหว่างกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน	
19	66
ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตมีองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนระหว่างกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน	
20	67
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน จำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้	

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน	39

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับแต่ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทอำนาจหน้าที่ที่กว้างขวางมากขึ้น โดยมีได้มีอำนาจหน้าที่ ในการจัดทำบริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังคงขยายบทบาทหน้าที่ ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วยเป็นองค์กรที่เปิดโอกาส ให้ประชาชนท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการบริหารและตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 จนถึงฉบับ แก้ไข (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 ได้มีเป้าหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพบริหารงาน และจัดบริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพดังนั้นการกระจายอำนาจทางการคลังจึง ได้ถูกกำหนด ไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2550 การถ่ายโอน ภารกิจที่ซ้ำซ้อนกับหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาคให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทุกประเภทรับไป ดำเนินการเองเพื่อเพิ่มศักยภาพให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการสาธารณะ ให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันองค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่นต้องพัฒนาศักยภาพทางการเงินการคลังเพื่อให้สามารถดำเนินการบริหารจัดการ ภารกิจที่ได้รับมอบหมายและภารกิจที่ได้รับถ่ายโอนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐาน ที่รัฐกำหนดไว้รวมทั้งกระตุ้นให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเพิ่มขีดความสามารถทางการคลัง จากการเก็บภาษีรายได้ของตนเองให้มีประสิทธิภาพ

เมื่อพิจารณาถึงบทบาทอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีซึ่งสามารถแบ่งเป็นภาษี ที่จัดเก็บเอง ได้แก่ ภาษีบำรุงท้องที่ภาษีโรงเรือนและที่ดินภาษีป้ายและภาษีที่รัฐจัดเก็บเพิ่มให้ ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจ เฉพาะภาษีสุรา ภาษีสรรพสามิต อากรฆ่าสัตว์ และภาษี ที่รัฐจัดเก็บให้และจัดสรรให้องค์การบริหารส่วนตำบลตามสัดส่วน ได้แก่ ภาษีและค่าธรรมเนียม จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่ดินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนรายได้

จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์รายได้เบ็ดเตล็ด เช่น เงินที่มีผู้อุทิศให้เงินอุดหนุนจากรัฐบาล สำหรับการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ภาษีโรงเรือนและที่ดินเป็นภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บเอง (องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน แผนพัฒนาสามปี ประจำปี พ.ศ. 2558-2560, 2558) จากการที่สภาตำบลได้ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งสอดคล้องกับนโยบาย การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของการปรับปรุง โครงสร้างภาครัฐให้เหมาะสมตามแนวทางลดบทบาทของราชการส่วนกลาง และเพิ่มบทบาทให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การกึ่งกินคืออยู่ดี และคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำเป็นต้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องหาทางหารายได้ของท้องถิ่น เพื่อมาสนับสนุนให้เพียงพอกับ การกึ่งกินคืออยู่ดีที่ตัวเองมีหน้าที่รับผิดชอบ การกำหนดขนาดของรายได้หรือความจำเป็นที่ต้องหา รายได้ เพื่อมาสนับสนุนให้เพียงพอกับการพัฒนาการกึ่งกินคืออยู่ดีและคุณภาพชีวิตของประชาชน ในท้องถิ่น

ดังนั้น ในการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาท ในการจัดเก็บรายได้เพื่อใช้ในการบริหารจัดการและพัฒนาท้องถิ่นดังนี้

1. รายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง เป็นภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดินภาษีป้าย และค่าธรรมเนียมจดทะเบียนพาณิชย์
2. ภาษีที่รัฐบาลจัดเก็บแล้ว แบ่งให้อาจจะเป็นบางส่วน คือ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสุรา ภาษี สรรพสามิต ภาษีสถยนต์ และล้อเลื่อน
3. เงินอุดหนุน
4. ค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว ได้รับการ ยกฐานะยังจากสภาตำบล เป็นหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกว่า องค์การบริหาร ส่วนตำบล ปี พ.ศ. 2540 ตามประกาศพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในพระราชกฤษฎีกาเบกษา องค์การบริหารส่วนตำบล มีรายได้ที่มาจากภาษีอากร แบ่งออก เป็นสามประเภท คือ

1. ภาษีอากรที่องค์กรบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง
2. ภาษีอากรที่รัฐบาลจัดเก็บเพิ่มและจัดสรรให้
3. ภาษีอากรที่รัฐบาลกลางจัดแบ่งให้

โดยภาษีที่องค์กรบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองและเป็นรายได้ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดินภาษี

ตารางที่ 1 รายได้จากการจัดเก็บภาษีเองขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น
ปี พ.ศ. 2557-2558 (องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น จังหวัดสระแก้ว, 2558 ข)

ลำดับ	รายการ	ปี พ.ศ. 2557	ปี พ.ศ. 2558	เปรียบเทียบปี พ.ศ. 2557-2558
		1 ตุลาคม พ.ศ. 2556 -30 กันยายน พ.ศ. 2557	1 ตุลาคม พ.ศ. 2557-30 กันยายน พ.ศ. 2558	
1	ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	25,253.72	35,157.00	+9,903.281
2	ภาษีบำรุงท้องที่	52,157.72	40,666.77	-11,490.95
3	ภาษีป้าย	2,616.00	2,240.00	-1,296.00
4	ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนพาณิชย์	820.00	1,320.00	+500
	รวม	80,847.44	79,383.77	-1,463.67

จากตารางที่ 1 พบว่า การจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้นระหว่างปี พ.ศ. 2557-2558 มีจำนวนลดลงเมื่อจำแนกตามภาษีบำรุงท้องที่ลดลง 11,490.95 บาท ภาษีป้ายลดลง 1,296.00 บาท ซึ่งทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น มีรายได้ที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาชุมชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบลดลงจากเป้าหมายที่กำหนดไว้ และจากการถามข้อมูลเบื้องต้นจากเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ พบว่า มีประเด็นที่อาจส่งผลกระทบต่อชำระภาษีของประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น ได้แก่ ประชาชนขาดความรู้เกี่ยวกับการชำระภาษีและบทลงโทษของการไม่ชำระภาษี ประชาชนขาดข้อมูลข่าวสารในการชำระภาษี เป็นต้น

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้นให้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ จึงได้ตระหนักถึงปัญหาของการจัดเก็บภาษีที่ลดน้อยลงซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาพื้นที่ตำบลคลองไก่อี้น จึงสนใจที่จะศึกษาความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้นเป็นอย่างไรและเปรียบเทียบความรู้ของประชาชนจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร และปัญหาอุปสรรคในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น เป็นอย่างไร เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้

ไปเป็นข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการชำระภาษีของประชาชน ได้อย่างถูกต้อง และช่วยเพิ่มศักยภาพให้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนสามารถจัดเก็บ ภาษีขององค์กรตามการประมาณการรายได้ในปีงบประมาณต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

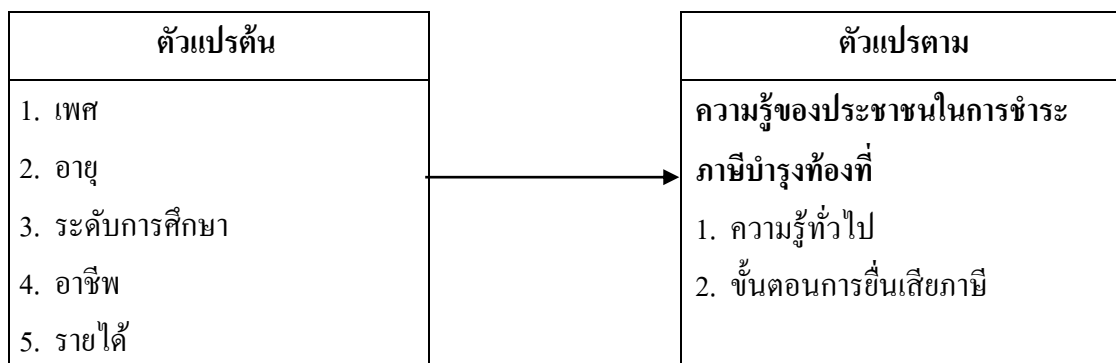
1. เพื่อศึกษาความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีเพศต่างกันมีความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนแตกต่างกัน
2. ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีอายุต่างกันมีความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนแตกต่างกัน
3. ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนแตกต่างกัน
4. ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีอาชีพต่างกันมีความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนแตกต่างกัน
5. ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีรายได้ต่างกันมีความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดนำทฤษฎีความรู้ของ Bloom (1965 อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภากาล, 2550, หน้า 15-16) และพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 มากำหนดเป็น กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน อำเภอลองหาด จังหวัดสระแก้ว
2. ทำให้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชนจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน อำเภอลองหาด จังหวัดสระแก้ว โดยประกอบด้วย
 - 1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและระดับรายได้
 - 1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่
 ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนแบ่งเป็น ความรู้ทั่วไป ขั้นตอนการยื่นเสียภาษี
2. ขอบเขตด้านพื้นที่
ประชากรที่จะศึกษา ได้แก่ ประชาชนผู้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน อำเภอลองหาด จังหวัดสระแก้ว จำนวน 2,077 ราย (องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน จังหวัดสระแก้ว, 2558 ก)
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา
การวิจัยครั้งนี้เริ่มดำเนินตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2558 ถึง กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 จำนวน 6 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความรู้ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจ

ภาษีบำรุงท้องที่ หมายถึง ภาษีประเภทที่ท้องถิ่นจัดเก็บรายได้ของตนเอง และให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมิน และเจ้าพนักงานสำรวจ โดยเรียกเก็บจากทรัพย์สินประเภทที่ดิน ซึ่งหมายถึง พื้นที่ดินทั่วไป และรวมถึงพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย

ความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับกำหนดการชำระภาษีบำรุงท้องที่ กำหนดการชำระค่าธรรมเนียม บทกำหนดโทษ ความรู้เกี่ยวกับผู้กำหนดราคากลาง และผู้ประเมินภาษี การอุทธรณ์ การคำนวณภาษีและสถานที่ชำระภาษี

ขั้นตอนการยื่นชำระภาษี หมายถึง การกำหนดระยะเวลาให้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน ในปีแรกที่มีการตีราคากลาง

ขั้นตอนการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ หมายถึง การยื่นแบบ การประเมิน การรับชำระ การขอผ่อนชำระ การอุทธรณ์ การขอคืนเงิน

ระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับ หมายถึง ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ การขอลดหย่อนภาษี ทรัพย์สินที่ได้การยกเว้น กำหนดระยะเวลายื่นแบบและชำระภาษี ฐานภาษีและอัตราภาษี เงินเพิ่ม การอุทธรณ์บทกำหนดโทษ

ประชาชนผู้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ หมายถึง ผู้ที่มีรายได้จากการทำประโยชน์ในทรัพย์สินประเภทที่ดินที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ หมายถึง หัวหน้าส่วนการคลัง เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี และเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

เพศ หมายถึง ความเป็นเพศหญิง หรือ ชาย

อายุ หมายถึง จำนวนปีของอายุของผู้เสียภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน โดยนับอายุปีเต็ม ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษานี้

การศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดที่ได้รับของประชาชนที่มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน

อาชีพ หมายถึง ประเภทอาชีพของผู้เสียภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน

รายได้ หมายถึง เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนหรือเงินที่ได้รับจากการค้าขายและรายได้จากการประกอบอาชีพอื่น ๆ ของประชาชนที่มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว ผู้วิจัยได้นำสาระสำคัญจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประยุกต์และเทียบเคียงกับผลการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความรู้
 - 1.1 ความหมายของความรู้
 - 1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้
 - 1.3 การวัดความรู้
2. การปกครองท้องถิ่นรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล
3. พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508
4. ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความรู้

การศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความรู้ นั้น ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชน

1. ความหมายของความรู้

ความรู้ หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์สร้าง ผิดคิด ความเชื่อ ความจริง ความหมาย โดยใช้ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ตรรกะ แสดงผ่านภาษา เครื่องหมาย และสื่อต่าง ๆ ความรู้เป็นความคิดของแต่ละบุคคลที่ผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์และสังเคราะห์จนเกิดความเข้าใจ และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสรุปและตัดสินใจตามสถานการณ์ต่าง ๆ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2558)

วิจารณ์ พานิช (2548, หน้า 5-6) ได้กล่าวว่า “ความรู้” นั้นมีหลายนัยและหลายมิติคือ

1. ความรู้ คือ สิ่งที่น่าไปใช้จะไม่หมดหรือสึกหรอแต่จะยิ่งงอกเงยหรืองอกงามขึ้น
2. ความรู้ คือ สารสนเทศที่น่าไปสู่การปฏิบัติ
3. ความรู้เกิดขึ้น ณ จุดที่ต้องการใช้ความรู้
4. ความรู้เป็นสิ่งที่ขึ้นกับบริบทและกระตุ้นให้เกิดขึ้น โดยความต้องการ

บุรชัย ศิริมหาสาคร (2550, หน้า 24) ความรู้ คือ สารสนเทศที่ผ่านกระบวนการคิด เปรียบเทียบ เชื่อมโยงกับความรู้อื่นจนเกิดความเข้าใจ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้

กิริติ ยศยิ่งยง (2549, หน้า 4) ให้ความหมายของความรู้ไว้ว่า ความรู้ คือ ความคิดของแต่ละบุคคลที่ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์จนเกิดความเข้าใจ และนำไปใช้ประโยชน์ในการสรุปและตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ จนได้รับการยอมรับโดยคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งของสังคม

Jenson and Meckling (1976, p.17) แบ่งความรู้ออกตามลักษณะการใช้และพิจารณาถึงมูลค่าในการถ่ายโอนความรู้เป็น 2 ประเภทสรุปได้ดังนี้

1. ความรู้ที่เป็นความรู้เฉพาะ (Specific knowledge) คือความรู้ที่มีค่าใช้จ่าย หรือราคาสูงในการถ่ายโอนไปยังบุคคลอื่น

2. ความรู้ทั่วไป (General knowledge) คือ ความรู้ที่มีราคาไม่แพง หรือมีค่าใช้จ่ายไม่สูงในการถ่ายโอนไปยังบุคคลอื่น

สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (2547, หน้า 17) ได้แบ่งความรู้ ออกเป็น 3 ประเภท โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ความรู้เฉพาะบุคคล (individual knowledge) เป็นความรู้ที่อยู่ในตัวพนักงานแต่ละคน ที่เป็นความรู้ในตัวของแต่ละคนที่รับรู้ได้เพียงแต่บุคคลนั้น ๆ เท่านั้น

2. ความรู้ขององค์กร (Organizational knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างพนักงานที่อยู่ในกลุ่ม หรือ ฝ่ายต่าง ๆ ในองค์กรหนึ่ง ๆ ทำให้เกิดเป็นความรู้โดยรวมขององค์กร สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานในองค์กรได้มากขึ้น

3. ความรู้ที่เป็นโครงสร้าง (Structural knowledge) เป็นความรู้ที่เกิดจากการสร้าง หรือ การต่อยอดองค์ความรู้ผ่านกระบวนการ คู่มือ และจรรยาบรรณต่าง ๆ ในองค์กร

บุญดี บุญญากิจ (2547, หน้า 54) กระบวนการจัดการความรู้ มีอยู่ด้วยกัน 7 ขั้นตอน เป็นกระบวนการหนึ่งที่จะช่วยให้องค์กรสามารถสร้างและจัดการความรู้ทั้งที่มีอยู่เดิมภายในองค์กร และความรู้ใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งรายละเอียดแต่ละขั้นตอนมี ดังนี้

1. การค้นหาความรู้ (Knowledge identification) เป็นการค้นหาว่าองค์กรมีความรู้ในรูปแบบใด อยู่ที่ใคร และความรู้อะไรที่องค์กรจำเป็นต้องมี ซึ่งทำให้องค์กรทราบว่าขาดความรู้ อะไรบ้างหรืออีกนัยหนึ่งก็คือ “รู้เรา” นั่นเอง

2. การสร้างและแสวงหาความรู้ (Knowledge creation and acquisition) จากแผน ที่ความรู้ขององค์กรจะทราบว่ามีความรู้ที่จำเป็นต้องมีอยู่หรือไม่ ถ้ามีแล้วองค์กรก็จะต้องหาวิธีการ

ในการดึงความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ที่อาจอยู่อย่างกระจัดกระจายไม่เป็นที่มารวมไว้เพื่อจัดทำให้เนื้อหาเหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้ใช้

3. การจัดความรู้ให้เป็นระบบ (Knowledge organization) เมื่อมีเนื้อหาที่ต้องการแล้ว องค์กรจัดความรู้ให้เป็นระบบเพื่อให้ผู้ใช้สามารถค้นหาและนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ได้ การจัดการความรู้ให้เป็นระบบนั้น หมายถึง การจัดทำสารบัญญ และจัดเก็บความรู้ประเภทต่าง ๆ เพื่อให้การเก็บรวบรวม การค้นหา การนำมาใช้ทำได้ง่ายและรวดเร็ว

4. การประมวลและกลั่นกรองความรู้ (Knowledge codification and refinement) นอกจากการจัดทำสารบัญญความรู้ให้อยู่อย่างเป็นระบบแล้ว องค์กรยังต้องประมวลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจง่ายและใช้ได้ง่ายอีกด้วย

5. การเข้าถึงความรู้ (Knowledge access) ความรู้ที่ได้มานั้นจะไร้ค่าถ้าไม่ถูกนำมาเผยแพร่เพื่อให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์ได้ ดังนั้น องค์กรจะต้องมีวิธีการในการจัดเก็บและกระจายความรู้ ทั้งความรู้ประเภท Explicit และ Tacit

6. การแบ่งปันความรู้ (Knowledge sharing) การจัดทำเอกสาร จัดทำฐานความรู้ รวมทั้งการทำสมุดหน้าเหลืองโดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยจะช่วยให้เข้าถึงความรู้ได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น

7. การเรียนรู้ (Learning) วัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดในการจัดการความรู้ คือ การเรียนรู้ของบุคลากรและนำความรู้ที่ได้นั้นไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาและปรับปรุงองค์กร หากว่าองค์กรมีการกำหนด การรวบรวม คัดเลือก ถ่ายทอดและแบ่งปัน ความรู้เพียงใดก็ตาม หากบุคลากรไม่ได้เรียนรู้และนำไปใช้ประโยชน์ก็เป็นการสูญเปล่าของเวลาและทรัพยากรที่ใช้

สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (2547, หน้า 13-14) ได้ให้ความหมายของความรู้ตามแนวคิดของฮิเดโอะ ทามาซากิ (Hideo Tamazaki, 1999 อ้างถึงใน สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2547, หน้า 13-14) ไว้ว่า ความรู้ฝังแน่น (Tacit knowledge) และความรู้ที่แจ้งชัด (Explicit knowledge) ทั้ง 2 ประเภทนี้ สามารถเปลี่ยนสถานะระหว่างกันได้ตลอดเวลา ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ โดยผ่านกระบวนการที่เรียกว่า Knowledge spirit หรือ SECI model คือ

1. รูปแบบการแบ่งปันและการสร้างความรู้ฝังแน่นของผู้สื่อสารปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันมาเป็นความรู้ของตนเอง (Socialization) โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์โดยตรง เช่น การเรียนรู้เทคนิคใหม่ ๆ เกี่ยวกับการขาย เป็นต้น

2. รูปแบบการสร้างและการแบ่งปันความรู้จากสิ่งที่มีและเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (Externalization) เป็นการแปลงจากความรู้ฝังแน่น (Tacit knowledge) เป็นความรู้ที่แจ้งชัด

(Explicit knowledge) เช่น เมื่อได้เรียนรู้เทคนิคใหม่ ๆ เกี่ยวกับการขายแล้วก็นำมาเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร หรือรายงานต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ เป็นต้น

3. รูปแบบของการแปลงความรู้ เพื่อสร้างความรู้ใหม่ (Combination) เป็นการแปลงความรู้ที่แจ้งชัด (Explicit knowledge) โดยรวบรวมความรู้ประเภทความรู้ที่แจ้งชัด (Explicit knowledge) ที่เรียนรู้มาสร้างเป็นความรู้ประเภทความรู้ที่แจ้งชัด (Explicit knowledge) ใหม่ ๆ เช่น ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคนิคการขายจากตำราต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างหลากหลาย แล้วสรุปและเผยแพร่เป็นเทคนิคการขายรูปแบบใหม่ ซึ่งเกิดจากการรวบรวมความรู้จากแหล่งต่าง ๆ และความรู้ของตนเอง

4. รูปแบบของการนำความรู้ที่เรียนมาไปปฏิบัติ (Internalization) เป็นการแปลงความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit knowledge) มาเป็นความรู้ที่ฝังแน่น (Tacit knowledge) ซึ่งมักจะเกิดจากการนำความรู้ที่เรียนรู้ออกไปปฏิบัติ เช่น ศึกษาเทคนิคการขายจากตำราหรือคู่มือต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วนำไปปรับใช้ในการทำงานของตนเอง จนกลายเป็นความรู้ที่ฝังแน่น (Tacit knowledge) ของตนเองในที่สุด และเมื่อเกิดความรู้แล้วก็นำไปแลกเปลี่ยนกับบุคคลอื่น ๆ ทำให้เกิดกระบวนการ Socialization ต่อไป

Davenport and Prusak (1998 อ้างถึงใน พรชิตา วิเชียรปัญญา, 2547, หน้า 20) ได้ให้ความหมายว่าความรู้ หมายถึง ส่วนผสมของกรอบประสบการณ์คุณค่าสารสนเทศที่เป็นสภาพแวดล้อมและกรอบการทำงานสำหรับการประเมินและรวมกันของประสบการณ์และสารสนเทศใหม่

Hideo Yamazaki (1999 สำนักงาน ก.พ.ร. และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2548, หน้า 8) ให้ความหมายของความรู้เป็นสารสนเทศที่ผ่านกระบวนการคิดเปรียบเทียบเชื่อมโยงกับความรู้อื่นจนเกิดเป็นความเข้าใจและนำไปใช้ประโยชน์ในการสรุปและตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยไม่จำกัดช่วงเวลา Bloom (1965 อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภากาล, 2550, หน้า 15-16) ได้ให้ความหมายของ ความรู้ ว่าหมายถึง เรื่องที่เกี่ยวกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะ วิธีการและกระบวนการต่าง ๆ รวมถึงแบบกระสวนของโครงการวัตถุประสงค์ในด้านความรู้ โดยเน้นในเรื่องของกระบวนการทางจิตวิทยาของความจำ อันเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงเกี่ยวกับการจัดระเบียบ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้

ทฤษฎีความรู้ของ Kant (1949 อ้างถึงใน กัณฐิกา ทวีรอด และตรีทิพย์ อนงค์ทอง, 2550) ได้แบ่งออกเป็น 2 หัวข้อหลัก คือ

1.1 ความรู้ “เริ่ม” จากประสบการณ์แต่ไม่ได้ “เกิด” จากประสบการณ์ความรู้เกิดจากความรู้อันเป็นรูปแบบเช่นเดียวกับปลา คือ ปลาโผล่ขึ้นมาจากน้ำแต่ปลาไม่ได้เกิดจากน้ำและปลาเกิดจากอะไร ปลาก็เกิดจากปลา ซึ่งเป็นแม่ปลาความรู้อาศัยประสบการณ์แล้วเจริญงอกงามขึ้น เช่นเดียวกับปลาอาศัยน้ำแล้วยังมีชีวิตอยู่ได้ รวมความว่าความรู้มิใช่เกิดจากประสบการณ์แต่อาศัยประสบการณ์เช่นเดียวกับปลาก็มิใช่เกิดจากน้ำแต่อาศัยน้ำจึงมีชีวิตอยู่

1.2 ตัวคนเรามีส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ หัว-ตัว-เท้าหรือส่วนบน-กลาง-ล่าง เช่นเดียวกับความรู้มีองค์ประกอบ 3 ส่วนคือความรู้สึกหรือประสาทสัมผัสความเข้าใจและเหตุผลรวมองค์ประกอบทั้ง 3 เข้าด้วยกัน จึงเป็นความรู้โดยความรู้สึกส่งผลถึงความเข้าใจความเข้าใจส่งผลถึงเหตุผลและเหตุผลส่งผลถึงความรู้

แนวคิดความรู้ของ Bloom (1965 อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภากาล, 2550)

ในปี ค.ศ. 1965 Bloom ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้หรือพุทธิพิสัย (Cognitive domain) ของคน ว่าประกอบด้วยความรู้ตามระดับต่าง ๆ รวม 6 ระดับ ซึ่งอาจพิจารณาจากระดับความรู้ในขั้นต่ำไปสู่ระดับของความรู้ในระดับที่สูงขึ้นไป โดย Bloom (1965 อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภากาล, 2550) ได้แจกแจงรายละเอียดของแต่ละระดับไว้ ดังนี้

1. ความรู้ หมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นถึงการจำและการระลึกได้ถึงความคิด วัตถุ และปรากฏการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นความจำที่เริ่มจากสิ่งง่าย ๆ ที่เป็นอิสระแก่กัน ไปจนถึงความจำในสิ่งที่ยากซับซ้อนและมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน
2. ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Comprehension) เป็นความสามารถทางสติปัญญาในการขยายความรู้ ความจำ ให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล การแสดงพฤติกรรมเมื่อเผชิญกับสื่อความหมาย และความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
3. การนำไปปรับใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Comprehension) ในเรื่องใด ๆ ที่มีอยู่เดิม ไปแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ของเรื่องนั้น โดยการใช้ความรู้ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการกับความความคิดรวบยอด มาผสมผสานกับความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งนั้น
4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถและทักษะที่สูงกว่าความเข้าใจและการนำไปปรับใช้ โดยมีลักษณะเป็นการแยกแยะสิ่งที่จะพิจารณาออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งการสืบค้นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ เพื่อดูว่าส่วนประกอบปลีกย่อยนั้นสามารถเข้ากันได้หรือไม่ อันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างแท้จริง

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการรวบรวมส่วนประกอบย่อย ๆ หรือส่วนใหญ่ ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นเรื่องราวอันหนึ่งอันเดียวกัน การสังเคราะห์จะมีลักษณะของการเป็นกระบวนการรวบรวมเนื้อหาสาระของเรื่องต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อสร้างรูปแบบหรือโครงสร้างที่ยังไม่ชัดเจนขึ้นมาก่อน อันเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ภายในขอบเขตของสิ่งที่กำหนดให้

6. การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินเกี่ยวกับความคิด ค่านิยม ผลงาน คำตอบ วิธีการและเนื้อหาสาระเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง โดยมีกำหนดเกณฑ์ (Criteria) เป็นฐานในการพิจารณาตัดสิน การประเมินผล จัดได้ว่าเป็นขั้นตอนที่สูงสุดของพุทธิลักษณะ (Characteristics of cognitive domain) ที่ต้องใช้ความรู้ความเข้าใจ การนำไปปรับใช้ การวิเคราะห์และการสังเคราะห์เข้ามาพิจารณาประกอบกันเพื่อทำการประเมินผลสิ่งหนึ่งสิ่งใด

ดังนั้น ความหมายของความรู้ที่กล่าวมาข้างต้น คือ การกระบวนการเกิดความรู้นำไปสู่ความเข้าใจและนำไปสู่การปฏิบัติและนำไปใช้ โดยผ่านการวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าความรู้เป็นขั้นตอนแรกในการสมองรับเอาข้อมูลขึ้นมาเก็บไว้ในระบบความจำแล้วสามารถนำมาถ่ายทอดออกเป็นการกระทำและนำไปใช้ในการปฏิบัติ โดยการวิเคราะห์ การสังเคราะห์และประเมินผลเพื่อใช้ในการตัดสินใจสิ่งหนึ่งสิ่งใด

1. การวัดความรู้

วิกิร ม อริราชกูร์ (2547, หน้า 15-17) กล่าวว่า การวัดความรู้ในส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบ ซึ่งแบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมือประเภทข้อเขียนที่นิยมใช้กันทั่ว ๆ ไป แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. แบบอัตนัย หรือแบบความเรียง โดยให้เขียนตอบเป็นข้อความสั้น ๆ ไม่เกิน 1-2 บรรทัด หรือเป็นข้อ ๆ ตามความเหมาะสม

2. แบบปรนัย แบ่งเป็น

2.1 แบบเติมคำ หรือเติมข้อความให้สมบูรณ์ แบบทดสอบนี้เป็นการวัดความสามารถในการหาคำ หรือข้อความมาเติมลงในช่องว่างของประโยคที่กำหนดให้ถูกต้องแม่นยำ โดยไม่มีคำตอบใดชี้แนะมาก่อน

2.2 แบบถูก-ผิด แบบทดสอบนี้วัดความสามารถในการพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ว่าถูกหรือผิด ใช่หรือไม่ใช่ จากความสามารถที่เรียนรู้มาแล้ว โดยจะเป็นการวัดความจำ และความคิด ในการออกแบบทดสอบควรต้องพิจารณาถึงข้อความจะต้องชัดเจน ถูกหรือผิดเพียงเรื่องเดียว สั้นกะทัดรัด ได้ใจความ และไม่ควรรใช้คำปฏิเสธซ้อน

2.3 แบบจับคู่ แบบทดสอบนี้เป็นลักษณะการวางข้อเท็จจริง เงื่อนไข คำ ตัวเลข หรือ สัญลักษณ์ไว้ 2 ด้านขนานกัน เป็นแถวตั้ง 2 แถว แล้วให้อ่านคู่มือข้อเท็จจริงในแถวตั้งด้านหนึ่งว่า มีความเกี่ยวข้อง จับคู่ได้พอดีกับข้อเท็จจริงในอีกแถวตั้งหนึ่ง โดยทั่วไปจะกำหนดให้ตัวเลือกในแถวตั้งด้านหนึ่งน้อยกว่าอีกด้านหนึ่ง เพื่อให้ได้ใช้ความสามารถในการจับคู่มากขึ้น

2.4 แบบเลือกตอบ ข้อสอบแบบนี้เป็นข้อสอบที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน เนื่องจากสามารถวัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์และตรวจให้คะแนนได้แน่นอน ลักษณะของข้อสอบประกอบด้วยส่วนข้อคำถาม และตัวเลือก โดยตัวเลือกจะมีตัวเลือกที่เป็นตัวถูก และตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ผู้เขียนข้อสอบต้องมีความรู้ในวิชานั้นอย่างลึกซึ้ง และรู้วิธีการเขียนข้อสอบ โดยมีข้อควรพิจารณา คือ ในส่วนข้อคำถามต้องชัดเจนเพียงหนึ่งเรื่อง ภาษาที่ใช้กะทัดรัดเหมาะสมกับระดับของผู้ตอบ ไม่ใช่คำปฏิเสธหรือปฏิเสธซ้อนกัน และไม่ควรถามคำถามแบบท่องจำ และในส่วนตัวเลือกควรมีคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียวที่มีความกะทัดรัด ไม่ซ้ำหรือแย้งคำตอบ มีความเป็นอิสระจากกัน มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเรียงตามลำดับตามปริมาณหรือตัวเลข ตัวลวงต้องมีความเป็นไปได้และกำหนดจำนวนตัวเลือก 4 หรือ 5 ตัวเลือก

กันธิกา ทวีรอด และตรีทิพย์ อนุวงศ์ทอง (2550) กล่าวว่า เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้มีหลายชนิดแต่ละชนิดก็เหมาะสมกับการวัดความรู้ตามคุณลักษณะซึ่งแตกต่างกันออกไปในที่นี้กล่าวถึงเครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ที่นิยมใช้กันมาก คือ แบบทดสอบซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันมากทั้งในด้านรูปแบบการนำไปใช้และจุดมุ่งหมายในการสร้างประเภทของแบบทดสอบจึงแบ่งได้แตกต่างกันตามเกณฑ์ที่ใช้ ถ้าแบ่งตามลักษณะทางจิตวิทยาที่ใช้วัดจะแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ (Achievement test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ความเข้าใจตามพุทธิพิสัย (Cognitive domain) ซึ่งเกิดขึ้นจากการเรียนรู้แบบทดสอบประเภทนี้แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1.1 แบบทดสอบที่สร้างเอง (Teacher-made test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างกันโดยทั่วไปเมื่อต้องการใช้ก็สร้างขึ้นใช้แล้วก็เลิกกันถ้าจะนำไปใช้อีกก็ต้องดัดแปลงปรับปรุงแก้ไข เพราะเป็นแบบทดสอบที่ยังขาดคุณภาพ

1.2 แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized test) เป็นแบบทดสอบที่ต้องการมีการพัฒนาด้วยการวิเคราะห์ทางสถิติมาแล้วหลายครั้งหลายหนจนมีคุณภาพสมบูรณ์ ทั้งด้านความตรง ความเที่ยง ความยากง่าย อำนาจจำแนกความเป็นปรนัยและมีเกณฑ์ปกติ (Norm) ให้เปรียบเทียบด้วยรวมความแล้วต้องมีมาตรฐานทั้งด้านการดำเนินการสอบและการแปลผลคะแนนที่ได้

2. แบบทดสอบความถนัด (Aptitude test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดสมรรถภาพทางสมองของคนว่ามีความรู้ความสามารถมากน้อยเพียงใดและมีความสามารถทางด้านใดเป็นพิเศษแบบทดสอบประเภทนี้ แบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ

2.1 แบบทดสอบความถนัดทางการเรียน (Scholastic aptitude test) เป็นแบบทดสอบความถนัดที่วัดความสามารถทางวิชาการว่ามีความถนัดในวิชาอะไรซึ่งจะแสดงถึงความสามารถในการเรียนต่อทางแขนงวิชานั้นและจะสามารถเรียนไปมากน้อยเพียงใด

2.2 แบบทดสอบความถนัดพิเศษ (Specific aptitude test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถพิเศษของบุคคล เช่น ความถนัดทางดนตรี ทางการแพทย์ ทางวิศวะ ทางศิลปะ เป็นต้น ใช้สำหรับการแนะแนวการเลือกอาชีพ

3. แบบทดสอบบุคคล-สังคม (Personal-social test) เป็นแบบทดสอบใช้วัดบุคลิกภาพและการปรับตัวเข้ากับสังคมของบุคคล

3.1 แบบทดสอบความเรียง (Essay test) แบบนี้จะกำหนดคำถามให้ผู้ตอบจะต้องเรียงเรียงคำตอบเอง

3.2 แบบทดสอบตอบสั้นและเลือกตอบ (Short answer and multiple choice test) แบบนี้จะกำหนดคำถามให้และกำหนดให้ตอบสั้น ๆ หรือกำหนดคำตอบมาให้เลือกผู้ตอบต้องเลือกตอบตามนั้นแบบทดสอบประเภทนี้แบ่งเป็น 4 ชนิด คือ แบบให้ตอบสั้น (Short answer item) แบบถูก-ผิด (True-false item) แบบจับคู่ (Matching item) แบบเลือกตอบ (Multiple choice item)

4. ถ้าแบ่งตามลักษณะการตอบจะแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

4.1 แบบทดสอบปฏิบัติ (Performance test) เป็นการทดสอบด้วยการให้ปฏิบัติลงมือทำจริง เช่น การแสดงละคร การช่างฝีมือ การพิมพ์ดีด เป็นต้น

4.2 แบบทดสอบเขียนตอบ (Paper-pencil test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้กันทั่วไปซึ่งให้กระดาษและดินสอหรือปากกาเป็นอุปกรณ์ช่วยตอบผู้ตอบจะต้องเขียนตอบทั้งหมดแบบทดสอบปากเปล่า (Oral test) เป็นการทดสอบที่ให้ผู้ตอบพูดแทนการเขียนมักจะเป็นการพูดคุยกันระหว่างผู้ถามกับผู้ตอบ เช่น การสอบสัมภาษณ์จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่าความรู้ความเข้าใจ หมายถึง การแสดงออกของสมรรถภาพสมองด้านความจำ โดยให้ระลึกออกมาเป็นหลักเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงกฎเกณฑ์เรื่องราวรายละเอียดที่ปรากฏในตำราหรือสิ่งที่ได้รับการบอกเล่ารวมทั้งข้อมูลต่าง ๆ และโครงสร้างที่เกิดขึ้นจากการศึกษาหรือการค้นหาเป็นความรู้เกี่ยวกับสถานที่สิ่งของหรือบุคคล ซึ่งได้จากการสังเกตจากการรายงานการรับรู้ข้อเท็จจริงที่มนุษย์ได้รับและรวบรวมสะสมไว้เป็นประสบการณ์การรับรู้ข้อเท็จจริงเหล่านี้ต้องชัดเจนและต้องอาศัยเวลาการวัดความรู้จึงเป็นการวัดความสามารถของบุคคล ในการระลึกถึงเรื่องราว

รวมถึงสิ่งที่เคยทราบมาจากระบบการนำชีวิตเพื่อหาระดับความรู้ของแต่ละบุคคล โดยมีแบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการวัดความรู้ตามคุณลักษณะซึ่งแตกต่างกันออกไป แบบทดสอบซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันมากทั้งในด้านรูปแบบการนำไปใช้และจุดมุ่งหมาย ในการสร้างประเภทของแบบทดสอบในการวัดความรู้จากบุคคลและเรื่องที่ต้องการแตกต่างกันไป สำหรับงานวิจัยครั้งนี้การวัดความรู้ใช้แบบสอบถามแบบถูก-ผิด แบบทดสอบนี้ วัดความสามารถในการพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ว่าถูกหรือผิด ใช่หรือไม่ใช่ จากความสามารถ ที่รู้มาแล้ว จากประสบการณ์ของผู้ชำระภาษีบำรุงท้องที่กับองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน โดยจะเป็นการวัดความจำและความคิดและเป็น

การปกครองท้องถิ่นรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล

1. ความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล

เดิมสภาตำบลได้จัดตั้งขึ้นตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 222/ 2499 ลงวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2499 เรื่องระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเปิดโอกาส ให้ราษฎรได้เข้ามามีส่วนร่วม ในการบริหารงานของตำบลและหมู่บ้านทุกอย่างเท่าที่จะเป็นประโยชน์แก่ท้องถิ่น และราษฎรเป็นส่วนรวม ซึ่งจะเป็นแนวทางนำราษฎรไปสู่การปกครอง ระบอบประชาธิปไตย

พ.ศ. 2537 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 เป็นกฎหมายที่ใช้จัดระเบียบการบริหารงานในตำบลแทนประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 นับตั้งแต่ พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 ทำให้มีการปรับฐานะการบริหารงาน ในระดับตำบล โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปโฉมใหม่ของสภาตำบลทั่วประเทศ โดยแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้ (โกวิท พวงงาม, 2542, หน้า 169-170)

1. รูปแบบ “สภาตำบล” ได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคล อันได้แก่ สภาตำบลที่มีรายได้ โดยไม่รวมเงินอุดหนุนต่ำกว่า 150,000 บาท

2. รูปแบบ “องค์การบริหารส่วนตำบล” (อบต.) ตั้งขึ้นจากสภาตำบลที่มีรายได้ (โดยไม่รวมเงินอุดหนุน) ในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ปีละ 150,000 บาท ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น (มาตรา 43)

หลักเกณฑ์ที่กำหนดให้สภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ตามพระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดว่าถ้าสภาตำบลที่มีรายได้ โดยไม่รวม

เงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ หนึ่งแสนห้าหมื่นบาทถ้วน อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาในประกาศนั้น ให้ระบุชื่อ และเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ด้วย

2. โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลปัจจุบัน มีลักษณะโครงสร้างที่มีทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร ซึ่งเกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 4 พุทธศักราช 2546) ทำให้โครงสร้างของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

2.1 โครงสร้างสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกหมู่บ้านละสองคน องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีหนึ่งหมู่บ้านให้มีสมาชิกหกคน องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีสองหมู่บ้าน ให้มีสมาชิกหมู่บ้านละสามคน

2.2 โครงสร้างคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย นายกององค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน และรองนายกององค์การบริหารส่วนตำบลสองคน โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้เลือกตั้งแล้วเสนอให้นายอำเภอแต่งตั้ง

3. การยุบองค์การบริหารส่วนตำบล

ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีจำนวนประชากรทั้งหมดไม่ถึงสองพันคน ทั้งเป็นเหตุให้ไม่สามารถที่จะดำเนินการบริหารงานพื้นที่นั้น ให้มีประสิทธิภาพในลักษณะขององค์การบริหารส่วนตำบลได้หรือองค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดตั้งขึ้นเป็นเทศบาล ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศยุบองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 41 และ 42 วรรคสองและวรรคสาม

4. อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

4.1 ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

4.2 พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

4.3 ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหาร ให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบล และกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

5. อำนาจหน้าที่ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

5.1 บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติ ข้อบัญญัติ และแผนพัฒนาตำบลและรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อ

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

5.2 จัดทำแผนพัฒนาตำบลและงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาให้ความเห็นชอบ

5.3 รายงานผลการปฏิบัติงาน และการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละสองครั้ง

5.4 ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย

6. การหมดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

6.1 องค์การบริหารส่วนตำบลหมดวาระหรือยุบสภา

6.2 ตาย

6.3 ลาออกก่อนอายุอำเภอ

6.4 มีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในสัญญาขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น หรือกิจการที่ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

6.5 ขาดคุณสมบัติในการเป็นสมาชิก

6.6 ไม่อยู่ในหมู่บ้านที่ได้รับการเลือกตั้งติดต่อกัน 6 เดือน

6.7 ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลติดต่อกัน 3 ครั้ง โดยไม่มีเหตุผล

สมควร

6.8 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้ออก เพราะทำตัวเสียหายหรือทำให้ประชาชนเสียประโยชน์

6.9 ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนให้สมาชิกสภาหรือผู้บริหารออกจากตำแหน่งได้ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา 286

7. คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

7.1 ถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

7.2 สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอยู่

7.3 ความเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลง

7.4 ลาออก

7.5 มีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

7.6 ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้คณะผู้บริหารพ้นจากตำแหน่ง

7.7 สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติไม่รับหลักการข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

7.8 สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงพร้อมกัน

8. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ไว้ดังนี้

8.1 มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

8.2 มีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

8.2.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

8.2.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัด

มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

8.2.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

8.2.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

8.2.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

8.2.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ

8.2.7 ค้ำครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8.2.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม

8.2.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ดังต่อไปนี้

1. ให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การควบคุมดูแล และรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
12. การท่องเที่ยว

13. การผังเมือง

9. รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่ต้องทำหน้าที่พัฒนาพื้นที่ในตำบลให้เจริญ ตามรายได้และงบประมาณในตำบล นอกจากนี้ยังมีอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน อากรฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อื่นที่เกิดจากการฆ่าสัตว์ ซึ่งแต่เดิมองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บให้ ดังนั้น จะเห็นได้ว่ารายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีหลายทาง ซึ่งแบ่งเป็นหมวดได้ ดังนี้ (โกวิท พวงงาม, 2542, หน้า 179)

9.1 ภาษีอากรและค่าธรรมเนียม

9.1.1 ภาษีบำรุงท้องที่

9.1.2 ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

9.1.3 ภาษีป้าย

9.1.4 อากรฆ่าสัตว์ และผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากสัตว์

9.1.5 ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ล้อเลื่อน

9.1.6 ภาษีธุรกิจเฉพาะ

9.1.7 ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรา

9.1.8 ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเล่นการพนัน

9.1.9 อากรรังนกนางแอ่น

9.1.10 ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล

9.1.11 อากรประทานบัตร ใบอนุญาตและอาชญาบัตรการประมง

9.1.12 ค่าภาคหลวงและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

9.1.13 ค่าธรรมเนียมและจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมาย

ที่ดิน

9.1.14 ค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม

9.1.15 ค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่

9.1.16 เงินที่เก็บตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ

9.1.17 ภาษีมูลค่าเพิ่ม

9.1.18 ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่กฎหมายกำหนด

9.2 เงินอุดหนุนรัฐบาล

9.3 รายได้ทรัพย์สินและรายได้ประเภทอื่น ๆ

9.3.1 รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

- 9.3.2 รายได้จากสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 9.3.3 รายได้จากกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 9.3.4 เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้ทูลให้
- 9.3.5 รายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรรให้
- 9.3.6 รายได้อื่นตามที่จะมีกฎหมายให้เป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 9.4 เงินกู้ โดยมีหลักการ ดังนี้
 - 9.4.1 กู้จาก กระทรวง ทบวง กรม องค์การหรือนิติบุคคล
 - 9.4.2 การกู้ตาม (1) กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
 - 9.4.3 การกู้ต้องปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย
- 10. แหล่งที่มาของรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล
 - 10.1 รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองจากภาษีอากรต่าง ๆ ได้แก่
 - 10.1.1 ภาษีบำรุงท้องที่
 - 10.1.2 ภาษีโรงเรือนและที่ดิน
 - 10.1.3 ภาษีป้าย
 - 10.1.4 อากรการฆ่าสัตว์
 - 10.2 รายได้ที่มีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับทั้งจำนวน เมื่อมีการจัดเก็บในองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่
 - 10.2.1 เงินอากรตามกฎหมายว่าด้วยรังนกนางแอ่น
 - 10.2.2 ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล
 - 10.2.3 เงินอากรประทานบัตรใบอนุญาตและอาชญาบัตรตามกฎหมายว่าด้วยการประมง
 - 10.2.4 ค่าภาคหลวงและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้
 - 10.2.5 ค่าธรรมเนียมและจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน
 - 10.3 รายได้ที่ได้รับการจัดสรรให้เมื่อมีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น
 - 10.3.1 ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน
อากรเมื่อจัดเก็บได้ในจังหวัด จัดสรรให้องค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ กฎหมายว่าด้วยการนั้น (พ.ร.บ. การขนส่งทางบก พ.ร.บ. รถยนต์)
 - 10.3.2 ค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวงปิโตรเลียม
เมื่อจัดเก็บได้ในองค์การบริหารส่วนตำบลใดให้จัดสรรให้องค์การบริหาร

ส่วนตำบลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกระทรวงมหาดไทย

10.3.3 เงินที่เก็บตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ

เมื่อจัดเก็บได้ในองค์การบริหารส่วนตำบลใดให้แบ่งให้องค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกระทรวงมหาดไทย

10.4 รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องออกข้อบัญญัติตำบลเพื่อจัดเก็บเพิ่มขึ้นตามกฎหมายนั้น เป็นรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจออกข้อบัญญัติเพื่อเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้น อัตราที่เรียกเก็บตามบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น

11. รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

เงินเดือน ค่าจ้าง เงินค่าตอบแทนอื่น ๆ ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุนหน่วยงานอื่น ๆ รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพัน หรือตามที่กฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้

12. การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล

12.1 นายอำเภอ กำกับดูแลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย

12.2 ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจสั่งให้ยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้หากมีการกระทำเป็นการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล

12.3 ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจสั่งให้ผู้บริหารทั้งคณะหรือบางคนพ้นจากตำแหน่งเมื่อเห็นว่ามีการกระทำฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกลักษณะ 3 ภาษีบำรุงท้องที่แห่งประมวลรัษฎากร บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้
 มาตรา 5 เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาให้เทศบาลใดอยู่ในความควบคุมดูแลของ
 กระทรวงมหาดไทยตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาล บรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดตาม
 พระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมาย

หมวด 1 ข้อความทั่วไป

มาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้

ที่ดิน หมายความว่า พื้นที่ดิน และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย
 เจ้าของที่ดิน หมายความว่า บุคคลหรือคณะบุคคลไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติ
 บุคคล ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง

ปี หมายความว่า ปีปฏิทิน

รัฐมนตรี หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 7 ให้ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินในวันที่ 1 มกราคมของปีใด มีหน้าที่เสียภาษีบำรุง
 ท้องที่สำหรับปีนั้นจากราคาปานกลางของที่ดิน ตามบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ท้าย
 พระราชบัญญัตินี้

มาตรา 8 เจ้าของที่ดินไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินดังต่อไปนี้

- (1) ที่ดินที่เป็นที่ตั้งพระราชวังอันเป็นส่วนสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- (2) ที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินของรัฐที่ใช้ในกิจการของรัฐหรือ
 สาธารณะ โดยมีได้หาผลประโยชน์
- (3) ที่ดินของราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้ในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือสาธารณะ
 โดยมีได้หาผลประโยชน์
- (4) ที่ดินที่ใช้เฉพาะการพยาบาลสาธารณะ การศึกษา หรือการกุศลสาธารณะ
- (5) ที่ดินที่ใช้เฉพาะศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่ง ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของวัดไม่ว่าจะ
 ใช้ประกอบศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่งหรือไม่ หรือที่ศาลเจ้าโดยมิได้หาผลประโยชน์
- (6) ที่ดินที่ใช้เป็นสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ โดยมีได้รับประโยชน์ตอบแทน
- (7) ที่ดินที่ใช้ในการรถไฟ การประปา การไฟฟ้า หรือการทำเรือของรัฐ หรือที่ใช้เป็น
 สนามบินของรัฐ
- (8) ที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกับ โรงเรือนที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินอยู่แล้ว
- (9) ที่ดินของเอกชนเฉพาะส่วนที่เจ้าของที่ดินยินยอมให้ทางราชการจัดใช้เพื่อ
 สาธารณประโยชน์ โดยเจ้าของที่ดินมิได้ใช้หรือหาผลประโยชน์ในที่ดินเฉพาะส่วนนั้น
- (10) ที่ดินที่เป็นที่ตั้งที่ทำการขององค์การสหประชาชาติทบวงการชำนัญพิเศษ

ของสหประชาชาติ หรือองค์การระหว่างประเทศอื่น ในเมื่อประเทศไทยมีข้อผูกพัน ให้ยกเว้น ตามอนุสัญญาหรือความตกลง

(11) ที่ดินที่เป็นที่ตั้งที่ทำการของสถานทูต หรือสถานกงสุล ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลัก ถ้อยทีถ้อยปฏิบัติต่อกัน

(12) ที่ดินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 8 ทวิ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้รัฐมนตรี มีอำนาจออกกฎกระทรวง ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดผู้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานสำรวจ

(2) กำหนดหลักเกณฑ์การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาการตีราคาปานกลาง

ตามมาตรา 14

(3) กำหนดสถานที่เพื่อปฏิบัติการตามมาตรา 18 มาตรา 28 มาตรา 29 และมาตรา 34

(4) กำหนดเขตท้องที่ตามมาตรา 22(4)

(5) กำหนดวิธีการและสถานที่แจ้งการประเมินตามมาตรา 33

(6) กำหนดผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนนายอำเภอหรือนายกเทศมนตรี

มาตรา 8 ตริ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ว่าราชการ จังหวัดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ทั่วเขตกรุงเทพมหานคร

มาตรา 9 เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(1) ในเขตเทศบาล ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมิน และเจ้าพนักงานสำรวจ

(2) นอกเขตเทศบาล ให้นายอำเภอท้องที่มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมิน และเจ้าพนักงานสำรวจ

มาตรา 10 ภาษีบำรุงท้องที่

(1) ที่เก็บจากที่ดินในเขตเทศบาลใด ให้เป็นรายได้ของเทศบาลนั้น

(2) ที่เก็บจากที่ดินในเขตสุขาภิบาลใด ให้เป็นรายได้ของสุขาภิบาลนั้น

(3) ที่เก็บจากที่ดินนอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล ให้เป็นรายได้ขององค์การ บริหารส่วนจังหวัดนั้น

มาตรา 10 ทวิ ภาษีบำรุงท้องที่ที่เก็บจากที่ดินในเขตกรุงเทพมหานครให้เป็นรายได้ ของกรุงเทพมหานคร

มาตรา 11 ส่วนลดและค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา 12 การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใดให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (1) ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ
- (2) ให้ส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของผู้รับ หรือให้ส่งโดยทางไปรษณีย์

ลงทะเบียน

ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของผู้รับ ให้ส่งแก่ผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งอยู่ ณ ภูมิลำเนา หรืออยู่ในบ้านหรือสถานที่ทำการของผู้รับ

ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่แลเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของผู้รับ หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ หรือโฆษณาด้วยวิธีอื่น

เมื่อได้ปฏิบัติการตามวิธีดังกล่าว และเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการ ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้นแล้ว

หมวด 2 การตีราคาปานกลางของที่ดิน

มาตรา 13 การตีราคาปานกลางของที่ดินนั้น ให้นำเอาราคาที่ดินในหน่วยที่จะทำการตีราคา ซึ่งซื้อขายกันโดยสุจริตครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่าสามรายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีก่อนวันตีราคา มาคำนวณเฉลี่ยเป็นราคาปานกลาง โดยมีให้คำนวณราคาโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งเพาะปลูกเข้าด้วย

ในกรณีที่ไม่มีการซื้อขายที่ดินตามวรรคหนึ่งในหน่วยใด ให้นำเอาราคาปานกลางที่คำนวณตามวิธีการในวรรคหนึ่งของที่ดินในหน่วยใกล้เคียงที่มีสภาพและทำเลที่ดินคล้ายคลึงกันมาเป็นราคาปานกลางของที่ดินในหน่วยนั้นได้

ถ้าไม่อาจตีราคาปานกลางตามสองวรรคก่อนได้ ให้กำหนดราคาปานกลางของที่ดินโดยถือเกณฑ์อย่างอื่นอันอาจแสดงราคาตลาดของที่ดินโดยเฉลี่ยได้

การตีราคาปานกลางของที่ดินให้ตีราคาเป็นหน่วยตำบล แต่ถ้าราคาของที่ดินในตำบลใดแตกต่างกันมาก ให้พิจารณาตีราคาโดยกำหนดเขตในตำบลนั้นแยกออกเป็นหน่วย ๆ เพื่อให้การตีราคาปานกลางเป็นไปโดยเที่ยงธรรม

มาตรา 14 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งให้มีหน้าที่พิจารณาการตีราคาปานกลางตามมาตรา 13 คณะกรรมการนั้นให้ประกอบด้วยบุคคลในท้องที่ดังต่อไปนี้

- (1) ในเขตเทศบาล ให้มีปลัดจังหวัด ที่ดินจังหวัด นายอำเภอท้องที่เทศมนตรีหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิสองคนซึ่งสภาเทศบาลเลือก

(2) ในเขตสุขาภิบาล ให้มีปลัดจังหวัด ที่ดินจังหวัด นายอำเภอท้องที่กรรมการสุขาภิบาล
หนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิสองคนซึ่งคณะกรรมการสุขาภิบาลเลือก

(3) นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลที่มีกำนัน ให้มีปลัดจังหวัด ที่ดินจังหวัด นายอำเภอ
ท้องที่ กำนันท้องที่ และผู้ทรงคุณวุฒิสองคนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเลือก

(4) นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลที่ไม่มีกำนัน ให้มีปลัดจังหวัด ที่ดินจังหวัด
นายอำเภอท้องที่ และผู้ทรงคุณวุฒิตั้งหนึ่งคนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเลือก

มาตรา 15 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวน
ของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม และให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน
ที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่ง ให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธาน
ที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาดมาตรา 16 ให้คณะกรรมการพิจารณาตีราคา
ปานกลางของที่ดินในรอบระยะเวลาสี่ปี

มาตรา 17 ภายหลังการตีราคาปานกลางของที่ดินตามมาตรา 16 แล้ว ถ้ามีเหตุแสดงว่า
ราคาที่ดินในหน่วยใดได้เปลี่ยนแปลงไปมาก และผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นสมควร หรือ
เจ้าของที่ดินร้องขอ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งให้คณะกรรมการทำการพิจารณาตีราคาปานกลาง
ของที่ดินในหน่วยนั้นเสียใหม่ก็ได้

มาตรา 18 ภายในเดือนตุลาคมของปีที่จะครบรอบระยะเวลาสี่ปีตามมาตรา 16
ให้คณะกรรมการยื่นรายงานการตีราคาปานกลางของที่ดินต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแสดงราคา
ปานกลางของที่ดินทุก ๆ หน่วย และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดินนั้นไว้
ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเทศบาล สำนักงานสุขาภิบาล และที่ตำบลแห่งท้องที่
นั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากคณะกรรมการ

มาตรา 19 ถ้ามีการตีราคาปานกลางของที่ดินใหม่ตามมาตรา 17 ให้คณะกรรมการ
ยื่นรายงานการตีราคาใหม่ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลาง
ของที่ดินใหม่ ภายในระยะเวลาและสถานที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 18

มาตรา 20 ถ้าเจ้าของที่ดินไม่เห็นพ้องด้วยกับราคาปานกลางของที่ดิน เจ้าของที่ดิน
มีสิทธิอุทธรณ์การตีราคาปานกลางของที่ดินต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ ภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ประกาศราคาปานกลางของที่ดิน และให้นำความในหมวด 8 อันว่าด้วยการอุทธรณ์
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 21 การตีราคาปานกลางของที่ดินในรอบระยะเวลาสี่ปีตามมาตรา 16 ให้ใช้

เป็นราคาปานกลางได้ทุกปีสำหรับรอบระยะเวลาสี่ปีนั้น

ในกรณีที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดินใหม่ตามมาตรา 17 ราคาปานกลางของที่ดินใหม่นั้น ให้ใช้ได้สำหรับปีที่ถัดจากปีที่มีประกาศการตีราคาปานกลางของที่ดินใหม่ จนถึงปีสุดท้ายของรอบระยะเวลาสี่ปีตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์ตามมาตรา 20 ราคาปานกลางของที่ดินตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ใช้สำหรับปีที่ประเด็นแห่งการอุทธรณ์เป็นต้น ไปจนถึงปีสุดท้ายของรอบระยะเวลาสี่ปีตามวรรคหนึ่ง และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดินใหม่ ภายในระยะเวลาและสถานที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 18

หมวด 3 การลดหย่อนและการยกเว้นหรือลดภาษีบำรุงท้องที่

มาตรา 22 บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินแปลงเดียวหรือหลายแปลงที่อยู่ในจังหวัดเดียวกัน และใช้ที่ดินนั้นเป็นที่อยู่อาศัยของตนเป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตน หรือประกอบกิจกรรมของตน ให้ลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ตามเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) ถ้าเป็นที่ดินนอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาลให้ลดหย่อนได้ไม่เกินห้าไร่ แต่จะน้อยกว่าสามไร่ไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติจังหวัด

(2) ถ้าเป็นที่ดินในเขตเทศบาลตำบลหรือในเขตสุขาภิบาลให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งไร่ แต่จะน้อยกว่าสองร้อยตารางวาไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในเทศบัญญัติหรือข้อบังคับ

(3) ถ้าเป็นที่ดินในเขตเมืองพัทยาและเขตเทศบาลอื่นนอกจากเขตเทศบาลตำบลให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งร้อยตารางวา แต่จะน้อยกว่าห้าสิบตารางวาไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติ

(4) ถ้าเป็นที่ดินในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ลดหย่อนได้ดังต่อไปนี้

(ก) ในท้องที่มีชุมชนหนาแน่นมาก ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งร้อยตารางวา แต่จะน้อยกว่าห้าสิบตารางวาไม่ได้

(ข) ในท้องที่มีชุมชนหนาแน่นปานกลาง ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งไร่ แต่จะน้อยกว่าหนึ่งร้อยตารางวาไม่ได้

(ค) ในท้องที่ชนบท ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินห้าไร่ แต่จะน้อยกว่าสามไร่ไม่ได้

ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

ท้องที่ใดจะเป็นท้องที่ตาม (ก) (ข) หรือ (ค) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างและใช้สิ่งปลูกสร้างนั้นเป็นสถานการค้าหรือให้เช่า ไม่ได้รับการลดหย่อนสำหรับส่วนของที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นสถานการค้าหรือให้เช่านั้น

ในกรณีที่บุคคลธรรมดาหลายคนเป็นเจ้าของที่ดินร่วมกัน ให้ได้รับการลดหย่อนรวมกันตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

การลดหย่อนตามเกณฑ์ในมาตรานี้ ให้ได้รับการลดหย่อนสำหรับที่ดินที่อยู่ในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งแต่จังหวัดเดียว

มาตรา 23 ที่ดินที่ใช้ในการเพาะปลูก ถ้าในปีล่วงมาแล้ว การเพาะปลูกในบริเวณนั้นเสียหายมากผิดปกติ หรือทำการเพาะปลูกไม่ได้ด้วยเหตุอันพ้นวิสัยที่จะป้องกันได้โดยทั่วไป ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจพิจารณาขเว้นหรือลดภาษีบำรุงท้องที่ให้ได้ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา 23 ทวิ ที่ดินที่ใช้เป็นสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ โดยรับประโยชน์ตอบแทนอาจได้รับขเว้นไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ใดเฉพาะที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

หมวด 4 การยื่นแบบแสดงรายการที่ดินและการสำรวจ

มาตรา 24 ให้เจ้าของที่ดินซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินเป็นรายแปลงตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ในกรณีที่ที่ดินอยู่นอกเขตเทศบาล เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นสมควรจะกำหนดให้เจ้าพนักงานสำรวจทำการสำรวจแล้วยื่นแบบแสดงรายการที่ดินแทนเจ้าของที่ดินเป็นรายแปลงที่ทำการสำรวจก็ได้

มาตรา 25 ถ้าบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินตาย เป็นผู้ไม่อยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ด้วยเรื่องสาบสูญ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทผู้รับมอบอำนาจ ผู้ครอบครองทรัพย์สิน ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ หรือผู้จัดการทรัพย์สิน แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา 24

มาตรา 26 ถ้าเจ้าของที่ดินเป็นนิติบุคคล ให้ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่นของนิติบุคคลนั้นมีหน้าที่ปฏิบัติการตาม มาตรา 24

มาตรา 27 ถ้าบุคคลหลายคนเป็นเจ้าของที่ดินร่วมกัน ให้บุคคลเหล่านั้นมีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันในการปฏิบัติการตามมาตรา 24

มาตรา 28 เพื่อประโยชน์ในการสำรวจและยื่นแบบแสดงรายการที่ดินตามมาตรา 24 วรรคสอง ให้เจ้าพนักงานสำรวจกำหนดวันเวลาที่ทำการสำรวจและปิดประกาศไว้

ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านแห่งท้องที่นั้น และให้เจ้าของที่ดินหรือผู้แทนมีหน้าที่ชี้เขตและแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินตามกำหนดวันเวลานั้น และให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสำรวจเพื่อการนั้นตามสมควร

ถ้าเจ้าของที่ดินหรือผู้แทนไม่มาชี้เขตหรือไม่ยอมแจ้งจำนวนเนื้อที่ดิน หรือชี้เขตหรือแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินขาดจากจำนวนที่เป็นจริง หรือไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสำรวจ เจ้า

พนักงานสำรวจมีอำนาจเข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อทำการสำรวจตามที่เห็นว่าถูกต้องได้

มาตรา 29 แบบแสดงรายการที่ดินสำหรับที่ดินในเขตเทศบาลให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมิน ณ สำนักงานเทศบาลที่ที่ดินแปลงนั้นอยู่ในเขต หรือยื่น ณ สถานที่อื่นที่นายกเทศมนตรีกำหนด

แบบแสดงรายการที่ดินสำหรับที่ดินนอกเขตเทศบาล ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมิน ณ ที่ว่าการอำเภอที่ที่ดินแปลงนั้นอยู่ในเขต หรือยื่น ณ สถานที่อื่นที่นายอำเภอกำหนด

มาตรา 30 แบบแสดงรายการที่ดินตามมาตรา 24 และมาตรา 29 ให้ยื่นภายในเดือนมกราคมของปีแรกที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดินตามมาตรา 16

แบบแสดงรายการที่ดินที่ยื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ได้ทุกปีในรอบระยะเวลาสี่ปีนั้น

มาตรา 31 บุคคลใดเป็นเจ้าของที่ดินขึ้นใหม่ หรือจำนวนเนื้อที่ดินเดิมของเจ้าของที่ดินผู้ใดได้เปลี่ยนแปลงไป ให้เจ้าของที่ดินนั้นยื่นแบบแสดงรายการที่ดินต่อเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา 29 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ขึ้นใหม่ หรือนับแต่วันที่จำนวนเนื้อที่ดิน ได้มีการเปลี่ยนแปลงเว้นแต่ในกรณีและผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดให้เจ้าพนักงานสำรวจทำการสำรวจตามมาตรา 24 วรรคสอง ก็ให้เจ้าของที่ดินแจ้งต่อเจ้าพนักงานสำรวจภายในกำหนดเวลาเช่นเดียวกัน และให้เจ้าพนักงานสำรวจยื่นแบบแสดงรายการที่ดินต่อเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา 29 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าของที่ดิน

มาตรา 32 เจ้าของที่ดินผู้ใดได้เปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินอันเป็นเหตุให้การลดหย่อนตามมาตรา 22 เปลี่ยนแปลงไป หรือมีเหตุอย่างอื่นทำให้อัตราภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินเปลี่ยนแปลงไป ให้เจ้าของที่ดินผู้นั้นแจ้งการเปลี่ยนแปลงต่อ เจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา 29 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง หรือนับแต่วันที่มิเหตุอย่างอื่นทำให้อัตราภาษีบำรุงท้องที่เปลี่ยนแปลง เว้นแต่ในกรณีและผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดให้เจ้าพนักงานสำรวจทำการสำรวจตามมาตรา 24 วรรคสอง ก็ให้เจ้าของที่ดินแจ้งต่อเจ้าพนักงานสำรวจภายในกำหนดเวลาเช่นเดียวกัน และให้เจ้าพนักงานสำรวจแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา 29 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าของที่ดิน

หมวด 5 การชำระภาษีบำรุงท้องที่

มาตรา 33 ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปีแรกของการตีราคาปานกลางของที่ดินตามมาตรา 16 หรือของปีที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดินใหม่ตามมาตรา 17 ให้เจ้าพนักงานประเมินคำนวณภาษีบำรุงท้องที่และแจ้งการประเมินภายในเดือนมีนาคมแรกหลังจากการตีราคาปานกลางของที่ดินตามวิธีการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ที่ดินอยู่ในเขตเทศบาลหรือนอกเขตเทศบาลที่ไม่มีกำหนดให้เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยังผู้ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่

(2) ในกรณีที่ที่ดินอยู่นอกเขตเทศบาลที่มีกำหนดให้เจ้าพนักงานประเมินปิดประกาศแจ้งการประเมินไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน

การประเมินภาษีบำรุงท้องที่ที่เจ้าพนักงานประเมินคำนวณไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เป็นการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับในปีต่อไปจนครบรอบระยะเวลาสี่ปีตามมาตรา 21

ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินไม่อาจคำนวณภาษีบำรุงท้องที่และแจ้งการประเมินภายในเดือนมีนาคม ก็ให้แจ้งการประเมินภายหลังกำหนดเวลาดังกล่าวได้

มาตรา 34 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่นำเงินไปชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเทศบาล หรือสถานที่อื่นที่นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีกำหนด

การชำระภาษีบำรุงท้องที่นั้น ให้ถือว่าเป็นการสมบูรณ์เมื่อได้รับใบเสร็จรับเงินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการนี้ได้ลงลายมือชื่อรับเงินแล้ว

การชำระภาษีบำรุงท้องที่ จะชำระโดยการส่งธนาคัดหรือการส่งตัวแลกเงินของธนาคาร โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยส่งจ่ายให้แก่กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยาเทศบาล หรือสุขาภิบาล ที่ที่ดินของผู้เสียภาษีบำรุงท้องที่ตั้งอยู่ในเขต แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าวันที่ได้ส่งทางไปรษณีย์เป็นวันชำระภาษีบำรุงท้องที่

มาตรา 35 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในเดือนเมษายนของทุกปี

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ที่ได้รับแจ้งการประเมินตามมาตรา 31 หรือมาตรา 32 หรือภายหลังเดือนมีนาคมตามมาตรา 33 วรรคสาม ให้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

มาตรา 36 ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาชำระภาษีบำรุงท้องที่ตามมาตรา 35 ออกไปอีกได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

มาตรา 36 ทวิ ถ้าเงินภาษีบำรุงท้องที่ที่ต้องชำระภายในกำหนดเวลา ตามมาตรา 35 หรือมาตรา 36 แล้วแต่กรณี มีจำนวนตั้งแต่สามพันบาทขึ้นไป ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะผ่อนชำระเป็นสามงวด ๆ ละเท่า ๆ กันก็ได้โดยแจ้งเป็นหนังสือให้บุคคลตามมาตรา 34 ทราบก่อนการชำระภาษีงวดที่หนึ่ง

การผ่อนชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ต้องชำระงวดที่หนึ่งตามกำหนดเวลาตามมาตรา 35 หรือมาตรา 36 แล้วแต่กรณี งวดที่สองต้องชำระภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่หนึ่ง และงวดที่สามต้องชำระภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่สอง

ถ้าผู้ขอผ่อนชำระภาษีผู้ใดไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่งวดใดงวดหนึ่งภายในกำหนดเวลา ตามวรรคสอง ให้เจ้าของที่ดินหมดสิทธิที่จะชำระภาษีเป็นงวด และให้นำความในมาตรา 45(4) มาใช้บังคับสำหรับงวดที่ยังไม่ชำระ

มาตรา 37 ถ้าภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินของเจ้าของเดียวกันในตำบลเดียวกัน มีจำนวนไม่ถึงหนึ่งบาท เป็นอันไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินแปลงนั้น

มาตรา 38 ภาษีบำรุงท้องที่จำนวนใดที่เจ้าพนักงานประเมินได้แจ้งหรือประกาศ การประเมินแล้ว ถ้ามิได้ชำระภายในเวลาที่กำหนดให้ถือเป็นภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ

มาตรา 39 เมื่อกรรมสิทธิ์หรือการครอบครองของเจ้าของที่ดินได้โอนตกไปยังบุคคลอื่น ให้ผู้รับโอนมีหน้าที่ร่วมกับเจ้าของที่ดินเดิมเสียภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระไม่เกินห้าปี รวมทั้งปี สุดท้าย ที่มีการเปลี่ยนแปลงเจ้าของที่ดินด้วย ส่วนภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระเกินห้าปี คงอยู่ใน ความรับผิดชอบของเจ้าของที่ดินเดิม

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับโอนซึ่งได้กรรมสิทธิ์มาในการขายทอดตลาด โดยคำสั่งศาลหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในคดีล้มละลาย หรือคำสั่งขายทอดตลาด ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 40 ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อการเร่งรัดภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระให้นายอำเภอ หรือ นายกเทศมนตรี มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือเรียกเจ้าของที่ดินหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชีหรือ เอกสารมาตรวจสอบ

(2) สั่งให้เจ้าของที่ดินหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ปฏิบัติการเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ ในการเร่งรัดภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ

ถ้าเจ้าของที่ดินหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่ยอมปฏิบัติตาม (1) หรือ (2) ให้นายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรีมีอำนาจเข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องแก่การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ค้างชำระของผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลา ทำการเพื่อสอบถามบุคคลใด ๆ หรือตรวจสอบ ตรวจสอบบัญชี หรือเอกสาร หรือยึด อายัดบัญชี หรือ เอกสาร

มาตรา 41 ทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ อาจถูกยึด อายัด หรือ ขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ โดยให้นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรี มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือยึด อายัด หรือขายทอดตลาดได้ แต่คำสั่งเช่นว่านั้นจะออกได้ ก็แต่โดยได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าราชการจังหวัด

การขายทอดตลาดอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ในระหว่างระยะเวลาที่ให้ผู้ธรรม์ได้ตามมาตรา 49 หรือมาตรา 52 และตลอดเวลาที่ทำการพิจารณาและวินิจฉัยผู้ธรรม์ดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุด

คำสั่งยึดจะกระทำมิได้เมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้เจ้าของที่ดินชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับหนังสือนั้น โดยวิธีการส่งหนังสือตามมาตรา 12

วิธีการยึด อาศัย และขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อให้ได้รับชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระนั้น ให้นำวิธีการในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 42 เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดนั้น ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด อาศัย หรือขายทอดตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษีบำรุงท้องที่ ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกให้คืนแก่เจ้าของที่ดิน

มาตรา 43 เมื่อได้มีการยึดหรืออาศัยทรัพย์สินไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระเงินค่าใช้จ่ายในการยึดหรืออาศัย และค่าภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ โดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาดก็ให้นายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรีสั่งถอนคำสั่งยึดหรืออาศัยนั้น

มาตรา 44 ผู้ใดเสียภาษีบำรุงท้องที่โดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสียผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืนให้ยื่นคำร้องต่อนายอำเภอสำหรับนอกเขตเทศบาล หรือนายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เสียภาษีบำรุงท้องที่หรือนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยผู้ธรรม์ แล้วแต่กรณี ในการนี้ให้ผู้ยื่นคำร้องส่งเอกสาร หลักฐาน หรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย

การส่งคืนภาษีบำรุงท้องที่ให้เป็นอำนาจของนายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี
หมวด 6 เงินเพิ่ม

มาตรา 45 ให้เจ้าของที่ดินเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

(1) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินภายในเวลาที่กำหนดให้ เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่กรณีที่เจ้าของที่ดินได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินจะได้แจ้งให้ทราบถึงการละวันนั้น ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่

(2) ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินโดยไม่ถูกต้องทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีบำรุงท้องที่ที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณี

ที่เจ้าของที่ดินได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการที่ดินให้ถูกต้องก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการประเมิน

(3) ซึ่งเขตแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินไม่ถูกต้องต่อเจ้าพนักงานสำรวจโดยทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของภาษีบำรุงท้องที่ที่ประเมินเพิ่มเติม

(4) ไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบต่อปีของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (1) (2) หรือ (3) มาคำนวณเพื่อเสียเงินเพิ่มตาม (4) ด้วย

มาตรา 46 เงินเพิ่มให้ถือว่าเป็นภาษีบำรุงท้องที่

หมวด 7 เจ้าพนักงานประเมิน

มาตรา 47 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องแก่การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อสอบถามบุคคลใด ๆ หรือตรวจสอบ ตรวจสอบบัญชีหรือเอกสาร หรือยึด อาศัยบัญชี หรือเอกสารเพื่อทราบว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ได้ปฏิบัติตามการถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

(2) มีหนังสือเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งบัญชีหรือเอกสารมาตรวจสอบ

มาตรา 48 เมื่อปรากฏว่าเจ้าของที่ดินซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่มีได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินตามมาตรา 24 ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่เจ้าพนักงานประเมินได้ทราบว่าเจ้าของที่ดินยังมีได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน

มาตรา 49 เจ้าของที่ดินผู้ใดได้รับแจ้งการประเมินภาษีบำรุงท้องที่แล้ว เห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้โดยยื่นอุทธรณ์แก่เจ้าพนักงานประเมินตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน เมื่อเจ้าพนักงานประเมินได้รับอุทธรณ์แล้ว ให้เสนออุทธรณ์นั้นตามลำดับจนถึงผู้ว่าราชการจังหวัด

การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือคำพิพากษาของศาล

มาตรา 50 เพื่อการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมีหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารอันควรแก่เรื่องมาแสดง

ผู้อุทธรณ์คนใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกที่ออกตามมาตรา นี้ หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ

โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยกอุทธรณ์นั้นเสีย

มาตรา 51 เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการใดแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานประเมิน

มาตรา 52 ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย

หมวด 8 การอุทธรณ์

มาตรา 49 เจ้าของที่ดินผู้ใดได้รับแจ้งการประเมินภาษีบำรุงท้องที่แล้ว เห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้โดยยื่นอุทธรณ์แก่เจ้าพนักงานประเมินตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน เมื่อเจ้าพนักงานประเมินได้รับอุทธรณ์แล้ว ให้เสนออุทธรณ์นั้นตามลำดับจนถึงผู้ว่าราชการจังหวัด การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด ให้หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือคำพิพากษาของศาล

มาตรา 50 เพื่อการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมีหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารอันควรแก่เรื่องมาแสดงผู้อุทธรณ์คนใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกที่ออกตามมาตรา 51 หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยกอุทธรณ์นั้นเสีย

มาตรา 51 เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการใดแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานประเมิน

มาตรา 52 ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดยกอุทธรณ์ตามความในมาตรา 50 วรรคท้าย

หมวด 9 บทกำหนดโทษ

มาตรา 53 ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีบำรุงท้องที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 54 ผู้ใดจงใจไม่มาหรือไม่ยอมชี้เขตหรือไม่ยอมแจ้งจำนวนเนื้อที่ดิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 55 ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 28 มาตรา 40 หรือมาตรา 47 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 56 ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งตามมาตรา 40 มาตรา 47 หรือมาตรา 50 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับแก่ผู้อุทธรณ์ตามมาตรา 50

มาตรา 57 ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้านายอำเภอหรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีกำหนดภายในสามสิบวัน คดีนั้นเป็นอันเสร็จเด็ดขาด

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา 58 เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นรายได้ของกรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล หรือสุขาภิบาลแล้วแต่ความผิดนั้น จะเกิดขึ้นในท้องที่ใด

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เถื่อน

สภาพทั่วไป

ที่ตั้ง

ตำบลคลองไถ่เถื่อน จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2531 เป็นตำบลหนึ่งในเจ็ดตำบลของอำเภอคลองหาด ได้รับการประกาศจัดตั้งจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2539 ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอคลองหาด ระยะทางห่างจากที่ตั้งที่ว่าการอำเภอคลองหาด ประมาณ 10 กิโลเมตร

ทิศเหนือ จดตำบลคลองหาด อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

ทิศใต้ จดตำบลทุ่งขนาน อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี

ทิศตะวันออก จดประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย

ทิศตะวันตก จดตำบลไทยอุดม อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

เนื้อที่

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เถื่อน มีเนื้อที่ทั้งสิ้น 87.50 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 54,690 ไร่

ภูมิประเทศ

พื้นที่ประมาณร้อยละ 99 เป็นที่ราบ มีเทือกเขาที่สำคัญคือ เทือกเขาจันทร์แดงเทือกเขาภกมะม่วง และเทือกเขาดงอีกร จำนวนหมู่บ้าน 11 หมู่บ้าน

ประชากร

ตำบลคลองไก่อี้น มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 6,052 คน แยกเป็น ชายจำนวน 3,020 คน เป็นหญิง จำนวน 3,032 คน มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 1,883 ครัวเรือน มีความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย 26.71 คน/ ตารางกิโลเมตร (สำนักงานทะเบียนราษฎรอำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว, 2558)

สภาพเศรษฐกิจ

อาชีพ

เกษตรกรรม/ ปศุสัตว์รับจ้าง ค้าขาย

หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

ปั้มน้ำมันขนาดเล็ก (1-2 หัวจ่าย) จำนวน 5 แห่ง

โรงสีข้าวขนาดเล็ก จำนวน 2 แห่ง

สถานที่รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรจำนวน 4 แห่ง

การศึกษา

โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 3 แห่ง นักเรียน ชาย 245 คน หญิง 255 คน รวม 500 คน

โรงเรียนคลองไก่อี้น ชาย 99 คน หญิง 98 คน รวม 197 คน

โรงเรียนบ้านทับทิมสยาม 05 ชาย 44 คน หญิง 60 คน รวม 104 คน

โรงเรียนบ้านเขาตังก้อน ชาย 102 คน หญิง 97 คน รวม 199 คน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 3 ศูนย์ ชาย 61 คน หญิง 61 คน รวม 114 คน

ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (กศน.ตำบลคลองไก่อี้น) จำนวน 1 แห่ง

ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดน จำนวน 1 แห่ง

ศูนย์วิจัยอาหารสัตว์สระแก้ว จำนวน 1 แห่ง

หอกระจายข่าว/ เสียงตามสาย จำนวน 11 แห่ง

สถาบันและองค์กรทางศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ 99.8 % ศาสนาอื่น 0.2 %

วัด/ สำนักสงฆ์ จำนวน 8 แห่ง

การสาธารณสุข

สถานีอนามัยประจำตำบล จำนวน 3 แห่ง

อัตราการมีและใช้ส้วมราคน้ำ ร้อยละ 100

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

สถานีตำรวจประจำตำบล จำนวน 1 แห่ง

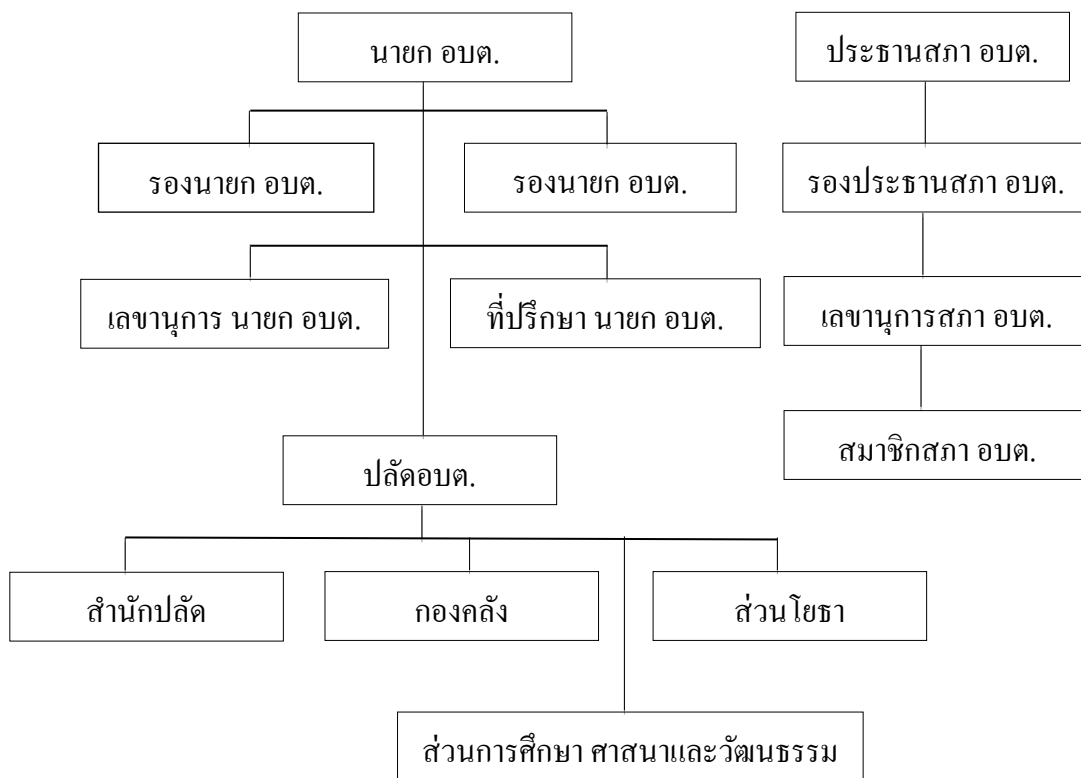
กองกำลังทหารชุดคุ้มครองหมู่บ้าน	จำนวน 1 แห่ง
การคมนาคม	
ทางหลวงท้องถิ่นลาดยาง หมายเลข 3395 คลองหาด-ทุ่งขนาน	
ทางหลวงท้องถิ่นลาดยาง หมายเลข 3021 คลองไก่อี้น-วังสมบูรณ์	
ทางหลวงท้องถิ่นลาดยาง หมายเลข 4041 คลองไก่อี้น-ไทยอุดม	
ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้าน	จำนวน 24 สาย
ถนนลาดยางภายในหมู่บ้าน	จำนวน 9 สาย
ถนนลูกรังภายในหมู่บ้าน	จำนวน 11 สาย
การไฟฟ้า	
ตำบลคลองไก่อี้น หมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้ครบทั้ง 11 หมู่ แต่ยังไม่ครบทุกครัวเรือน	
แหล่งน้ำธรรมชาติ	
ลำน้ำ ลำห้วย	จำนวน 12 แห่ง
บึง หนอง และอื่น ๆ	จำนวน 11 แห่ง
แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น	
ฝาย	จำนวน 16 แห่ง
บ่อน้ำตื้น	จำนวน 26 บ่อ
บ่อน้ำบาดาล	จำนวน 41 บ่อ
ถังเก็บน้ำฝน	จำนวน 31 แห่ง
อ่างเก็บน้ำ สระเก็บน้ำ	จำนวน 25 แห่ง
ระบบประปาหมู่บ้าน	จำนวน 6 แห่ง
ข้อมูลอื่น ๆ	
ทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ ป่าไม้ภูเขา	
มวลชนจัดตั้ง	
อปพร.	48 คน
ตำรวจบ้าน	20 คน
อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	93 คน
ชรบ.	258 คน

คณะผู้บริหาร

1. นางสาวนันทนา จันทะน้อย นายกองค้การบรหการส่วนตำบลคลองไถ่เดือน
2. นายวัชระ ฟอนโคกสูง รองนายกองค้การบรหการส่วนตำบล
คลองไถ่เดือน
3. นายพรชัย นระราแก้ว รองนายกองค้การบรหการส่วนตำบล
คลองไถ่เดือน
4. นายวิชา ไชยณรงค์ เลขานุการนายกองค้การบรหการส่วนตำบล
คลองไถ่เดือน

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน

ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ

สำนักงานปลัด อบต.	กองคลัง	ส่วนโยธา	ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
นักบริหารงานทั่วไป 6(1) 1. งานบริหารงานทั่วไป 2. งานนโยบายและแผน 3. งานกฎหมายและคดี 4. งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 5. งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม 6. งานส่งเสริมการท่องเที่ยว	นักบริหารงานคลัง 7 1. งานการเงิน 2. งานบัญชี 3. งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ 4. งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้	นักบริหารงานช่าง 7 1. งานก่อสร้าง 2. งานออกแบบ 3. งานควบคุมอาคาร 4. งานประสานสาธารณูปโภค 5. งานผังเมือง	นักบริหารงานการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 6 1. งานบริหารการศึกษา ศาสนา 2. งานวัฒนธรรมและประเพณี 3. งานส่งเสริมกิจการโรงเรียน

ภาพที่ 2 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน

ตารางที่ 2 ข้อมูลผู้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 (องค์การบริหารส่วนตำบล คลองไก่อี้น จังหวัดสระแก้ว, 2558 ข)

ลำดับที่	รายการ	จำนวน ราย	ภาษี (บาท)	เงินเพิ่ม (บาท)	รวม
1	บ้านคลองไก่อี้น	260	5,942	347	6,289
2	บ้านเขาจันทร์แดง	350	10,973	779	11,752
3	บ้านเขาตงอ้อ	69	2,324	193	2,517
4	บ้านคลองเจริญ	79	2,432	176	2,608
5	บ้านคลองไก่อี้น	162	6,230	645	6,875
6	บ้านกลุ่มตาขวัญ	174	5,295	314	5,609
7	บ้านศาลาเขียว	61	2,356	131	2,487
8	บ้านคลองซับ	83	6,859	501	7,360
9	บ้านคลองใหญ่พัฒนา	163	5,328	312	5,640
10	บ้านเขาตงอ้อสอง	78	2,730	176	2,805
	รวม	1,479	50,469	3574	53,942

ผลการจัดเก็บรายได้

สัดส่วนจำนวนรายผู้ชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่ ค่าธรรมเนียม และใบอนุญาตตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ที่จัดเก็บได้โดยรวมต่อจำนวน ผู้ที่อยู่ในข่ายต้องชำระภาษีทั้งหมด

$$\begin{aligned}
 &= \frac{\text{จำนวนรายที่ชำระภาษี ปี พ.ศ. 2558} \times 100}{\text{จำนวนรายที่อยู่ในข่ายชำระภาษีทั้งหมด}} \\
 &= \frac{1,514 \times 100}{2,077} \\
 &= \text{ร้อยละ } 72.89 \%
 \end{aligned}$$

**องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน ประกอบงบแสดงฐานะทางการเงิน สำหรับ
ปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2558 (องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน จังหวัดสระแก้ว,
2558 ค)**

เงินสะสม 1 ตุลาคม พ.ศ. 2557			24,936,877.63
บวก	รายรับจริงสูงกว่ารายจ่ายจริง	5,301,209.48	
หัก 25%	ทุนสำรองเงินสะสม	1,325,302.37	
บวก	รายจ่ายค้างจ่าย ปี พ.ศ. 2557	3,000.00	
บวก	รายจ่ายรอจ่าย ปี พ.ศ. 2557	88,114.00	
บวก	ค่าปรับการผิดสัญญา	23,987.00	
บวก	ลูกหนี้-ภาษี ปี พ.ศ. 2558	77,366.00	4,168,374.11
หัก	ลูกหนี้-ภาษี ปี พ.ศ. 2557	50,896.36	
หัก	จ่ายขาดเงินสะสม	817,560.00	868,456.36
เงินสะสม ณ 30 กันยายน พ.ศ. 2558			28,236,795.38

เงินสะสม ณ 30 กันยายน พ.ศ. 2558 ประกอบด้วย

1. ลูกหนี้ค่าภาษีบำรุงท้องที่	36,349.00
2. ลูกหนี้ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	38,969.00
3. ลูกหนี้ภาษีป้าย	2,048.00
4. เงินสะสมที่สภานุมัติ ปี พ.ศ. 2557 แล้วแต่ยังไม่ได้จ่าย	8,490,500.00
5. เงินสะสมที่สภานุมัติ ปี พ.ศ. 2558 แล้วแต่ยังไม่ได้จ่าย	695,000.00
6. เงินสะสมที่สามารถนำไปใช้ได้	18,973,929.38
เงินสะสม ณ 30 กันยายน พ.ศ. 2558	28,236,795.38

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศราวุธ ชัยชนะ (2547) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ (1) ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของภาษีท้องถิ่นของประชาชน (2) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีท้องถิ่น (3) ศึกษาแนวทางในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษี ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามปลายปิด กลุ่มประชาชน จำนวน 350 คน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ด้วยความถี่

ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร โดย Chi-square และ One-way ANOVA ศึกษาวิจัย พบว่า (1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีท้องถิ่นในระดับค่อนข้างต่ำ (2) อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้เกิดความแตกต่างในระดับความรู้ความเข้าใจ

นพรัตน์ สิงห์ภู (2550) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจในด้านภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจด้านภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เปรียบเทียบระดับความรู้ ความเข้าใจ ด้านภาษีมูลค่าเพิ่ม ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของทะเบียนประกอบการ รายได้ของกิจการและประสบการณ์ในตำแหน่ง กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล เป็นสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) t-test และ One-way ANOVA สถิติอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบ t-test สำหรับการทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และทดสอบการแปรปรวน One-way ANOVA ในกรณีที่มีกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม

ผลการศึกษา พบว่า ระดับความรู้ ความเข้าใจ ในด้านภาษี ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 91.35 คะแนนเฉลี่ย 22 คะแนน และความรู้ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 7.84 คะแนนเฉลี่ย 23-25 คะแนน และความรู้สูงมีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.81 คะแนนเฉลี่ย 25 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในด้านภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่าเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของทะเบียนประกอบการ รายได้ของกิจการ และประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกันมีผลต่อความรู้ความเข้าใจ ในด้านภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากการศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้ กรมสรรพากร ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ และทำความเข้าใจในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ระหว่างกรมสรรพากร และผู้ประกอบการให้มากขึ้น นอกจากนี้ควรจะประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของใบกำกับภาษี และประโยชน์ของการจัดเก็บภาษี ว่านำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศอย่างไร นอกจากนี้ ควรปรับปรุงกฎหมายระเบียบ ฯ ต่าง ๆ ให้มีบทลงโทษ แก่ผู้หลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษี ให้มีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น

รัฐรัชย์ จันทรสังเสริม (2550) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจการจัดวางระบบควบคุมภายในของข้าราชการระดับผู้บริหารในส่วนบัญชาการกองทัพเรือ ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการ

ระดับผู้บริหารในส่วนบัญชาการกองทัพเรือ มีระดับความรู้ความเข้าใจการจ้ดวางระบบควบคุมภายในในระดับปานกลางและเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการจ้ดวางระบบควบคุมภายในจำแนกตามระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การทำงาน พบว่า มีความแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจการจ้ดวางระบบควบคุมภายในของส่วนบัญชาการกองทัพเรือ แตกต่างกัน

สมร จันทนา (2550) ศึกษาเรื่องสำรวจระดับความรู้ ความเข้าใจ ของประชาชนด้านการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง เมื่อปี พ.ศ. 2550 วัตถุประสงค์การวิจัย (1) เพื่อสำรวจระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดเก็บภาษีของ อบต. บ้านแลง (2) เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดเก็บภาษีของ อบต. บ้านแลง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีในเขต อบต. บ้านแลง จำนวน 317 คน ผลการศึกษาโดยวิเคราะห์จากแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 317 ราย โดยโปรแกรม SPSS และสถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) บรรยายลักษณะข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างโดยแจกแจงความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) การวิเคราะห์ (Chi-square) และสถิติอนุมาน (Inferential statistics) ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ ขนาดหมู่บ้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพกับตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในด้านการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง กำหนดนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ผลการศึกษา พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในด้านการจัดเก็บภาษีของอบต. บ้านแลง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความรู้ความเข้าใจระดับต่ำ (ไม่เกิน 50%) คิดเป็นร้อยละ 48 โดยในเรื่องที่เป็นเจ้าของที่ดินต้องยื่นแบบแสดงรายการที่ดินทุกกรอบระยะเวลา 4 ปี และให้ยื่นภายในเดือนมกราคมของปีแรก ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 79.5 สำหรับในเรื่องกรณีที่เป็นเจ้าหนี้ที่ไม่สามารถหาตัวเจ้าของป้ายได้ให้ถือว่าเป็นผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นเจ้าของป้ายตอบผิดมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 68.8 และเมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในด้านการจัดเก็บภาษีของ อบต. บ้านแลง พบว่า ปัจจัย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในด้านการจัดเก็บภาษี ของ อบต. บ้านแลง จากผลการศึกษาได้เสนอแนะว่า อบต. บ้านแลง ต้องประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับ ข้อกฎหมายต่าง ๆ ให้ประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีทราบล่วงหน้า โดยมุ่งเน้นการประชาสัมพันธ์ไปยังกลุ่มเป้าหมายที่มีระดับความรู้ความเข้าใจในด้านการจัดเก็บภาษี อบต. บ้านแลง ซึ่งได้แก่ กลุ่มเพศหญิง อายุ 60 ปีขึ้นไป การศึกษาต่ำกว่ามัธยม สถานภาพหย่าร้าง อาชีพเกษตรกร รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท โดยใช้สื่อต่าง ๆ เช่น

ป้ายประชาสัมพันธ์ วารสาร จดหมายข่าว หรือแผ่นพับ หรือจัดให้มีโครงการฝึกอบรม เรื่องการจัดเก็บภาษีตามสถานที่ต่าง ๆ ภายในตำบลเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้มีความรู้ ความเข้าใจ ด้านการจัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้นซึ่งจะทำให้การจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยผู้ที่เข้าร่วมอบรมนอกจากกลุ่มที่กล่าวมาข้างต้นแล้วควรเชิญกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำชุมชนเข้าร่วมด้วย นอกจากนี้ ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความชำนาญ ด้านการจัดเก็บภาษี คอยแนะนำให้แก่ผู้มาเสียภาษีอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เสียภาษีมีความรู้ ความเข้าใจวิธีประเมิน และการจัดเก็บภาษีของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

อับดุลเลาะห์ เจะปอ (2551) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจของประชาชนในตำบลยาบี เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษากรณี องค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองจิก อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษา พบว่า ความรู้ ความเข้าใจ ของประชาชนในตำบลยาบีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลางและเมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพภูมิหลังของประชาชนกับระดับ ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ในแต่ละเดือนและการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในครั้งที่ผ่าน มา มีความสัมพันธ์กับระดับความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบองค์การ บริหารส่วนตำบล

สายสมร สังข์เมฆ (2553) ศึกษาเรื่องประชาชนผู้มีเงินได้ในจังหวัดภูเก็ต มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอย่างน้อยเพียงใด และเพื่อเปรียบเทียบระดับ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรเพศ วุฒิการศึกษา และอาชีพ โดยกำหนดขอบเขตการศึกษาไว้เฉพาะพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ใน 3 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอกลาง และอำเภอกระทุ่ม จำนวน 21,326 คน กำหนดเป็น กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 393 คน ตัวแปรในการศึกษา ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา และอาชีพ ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงิน ได้บุคคลธรรมดา อยู่ในระดับปานกลาง โดยคะแนนเต็ม 30 คะแนน มีผู้ได้คะแนนต่ำสุด 10 คะแนน ร้อยละ 0.61 ได้คะแนนสูงสุด 28 คะแนน ร้อยละ 0.30 และได้คะแนน 19 คะแนน มีจำนวน มากที่สุด ร้อยละ 13.72

เมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรเพศ วุฒิการศึกษา และอาชีพ พบว่า ระดับความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิง มีความรู้ความเข้าใจสูงกว่าเพศชาย ตามตัวแปรวุฒิการศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

ศิริพร ปิ่นลม (2554) ศึกษาเรื่องระดับความรู้และทัศนคติ ต่อการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนและเพื่อเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติในการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนที่มีเพศอายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ที่มาเสียภาษีท้องถิ่นให้กับเทศบาลตำบลจองถนน อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง จำนวน 301 คน คำนวณจากสูตรโดยวิธีของทาโรยามานัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่า t-test และค่า F-test

ผลการวิจัย พบว่า การวิเคราะห์ระดับความรู้และทัศนคติ ต่อการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชน พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความรู้ในการเสียภาษี อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาอยู่ในความรู้ในระดับมากและมีระดับความรู้ต่ำสุด ส่วนทัศนคติต่อการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลจองถนน อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นข้อพบว่า มีทัศนคติในระดับมากทุกข้อ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้และทัศนคติ ต่อการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชน ในประเด็นความรู้พบว่า เพศอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการชำระภาษีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายได้ต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการชำระภาษีไม่แตกต่างกัน

นิสารัตน์ คงใหม่ (2557) ศึกษาเรื่องความรู้ และทัศนคติต่อการเสียภาษีของประชาชนในการชำระภาษีท้องถิ่น และเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติในการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่เสียภาษีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลควนขนุน จำนวน 301 คน วิธีสุ่มตัวอย่าง คือ สุ่มแบบบังเอิญ วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เปรียบเทียบใช้สถิติ t-test และสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการชำระภาษีท้องถิ่นในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติของผู้เสียภาษีต่อการชำระภาษีท้องถิ่นกับปัจจัยด้านบุคคล พบว่า เพศ อายุ และระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการชำระภาษีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลควนขนุนแตกต่างกัน และพบว่าเพศหญิงมีความรู้มากกว่าเพศชาย ผู้ที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษามีความรู้มากกว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับการศึกษามัธยมศึกษา อนุปริญญา และระดับปริญญาตรี อายุระหว่าง 31-40 ปี มีความรู้มากกว่าอายุอื่น ๆ สำหรับทัศนคติต่อการชำระภาษีของเทศบาลตำบลควนขนุน พบว่า อายุและระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติ

ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 สรุปความสัมพันธ์ตัวแปรต้นที่ใช้ในการศึกษา

ชื่อผู้วิจัย	เพศ	อายุ	ระดับ การศึกษา	อาชีพ	รายได้
สมร จันทนา (2550)	✓	✓	✓	✓	✓
อับดุลเลาะห์ เจะปอ (2551)	-	-	✓	✓	✓
ศราวุธ ชัยชนะ (2547)	-	✓	-	✓	✓
นพรัตน์ สิงห์ภู (2550)	✓	-	✓	-	✓
รัฐชัย จันทร์สงเสริม (2550)	-	-	✓	-	✓
ศิริพร ปิ่นลม (2554)	✓	✓	✓	✓	-
สายสมร สังข์เมฆ (2553)	✓	-	✓	-	-
นิศารัตน์ คงใหม่ (2557)	✓	✓	✓	-	-

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล คลองไก่อี้น ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว วิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ในการศึกษาครั้งนี้ คือประชาชนผู้ชำระภาษีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล คลองไก่อี้น อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว จำนวน 2,077 คน (องค์การบริหารส่วนตำบล คลองไก่อี้น จังหวัดสระแก้ว, 2558 ก) ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของยามานะ (ซิตพล ชัยมะดัน, 2557) ดังนี้ โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 0.05

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดตัวอย่าง
N = จำนวนประชากรที่จะศึกษา
e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (ในการศึกษาครั้งนี้ กำหนดค่าเท่ากับ .05)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{2,077}{1 + 2,077(.05)^2} \\ &= \frac{2,077}{6.1925} \\ n &= 335.4 \end{aligned}$$

ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรทั้งสิ้นรวม 335 คน เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเลือกตัวอย่างใช้สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สำหรับศึกษาความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

1. ข้อมูลปฐมภูมิ มาจากการรวบรวมข้อมูล ที่ใช้เครื่องมือแบบสอบถามที่ถูกสร้างขึ้นมา ตามกรอบการประเมินความรู้ของประชาชนในการเสียภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ แบบสอบถามตามตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ เป็นแบบสอบถามประเภท ตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 ความรู้ของประชาชนของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น

1. ความรู้ทั่วไป จำนวน 10 ข้อ
2. ขั้นตอนการยื่นเสียภาษี จำนวน 10 ข้อ

ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) ระหว่าง “ใช่” กับ “ไม่ใช่” โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบถูก	หมายถึง	มีค่าคะแนนเท่ากับ	1	คะแนน
ตอบผิด	หมายถึง	มีค่าคะแนนเท่ากับ	0	คะแนน

2. ข้อมูลทุติยภูมิ มาจากการรวบรวมข้อมูลในส่วนของสถิติ เอกสาร ผลงานที่เกี่ยวข้องขององค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

3.1 ดร.จักรชัย ตี้อประเสริฐสิทธิ์	อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
3.2 ดร.นิติศาสตร์ นิติศาสตร์โยธิน	ท้องถิ่นอำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว
3.3 นางธัญญลักษณ์ บุญอากาศ	รองปลัด/ หัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลชะมะกรูด จังหวัดสระแก้ว

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงทางเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยวิเคราะห์ดัชนีความเห็นสอดคล้องกันหรือไม่ (IOC: Index objective congruence)

$$IOC = \text{สูตรการคำนวณ IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

- ICO คือ ดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ คือ ผลรวมความคิดของผู้เชี่ยวชาญ
 N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ซึ่งในการพิจารณาข้อคำถามผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อนั้น จะมีการให้คะแนนสำหรับการพิจารณาความสอดคล้อง ดังนี้

- + 1 หมายถึง ข้อคำถามนั้นสอดคล้อง
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
- 1 หมายถึง ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้อง

ซึ่งหากผลการคำนวณ IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องแต่ข้อใดต่ำกว่า 0.5 แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ไม่ได้ควรตัดทิ้งหรือแก้ไข (จิตพลชัยมะดัน, 2557, หน้า 67)

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงหรือเหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ประชาชนผู้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตตำบลไทยอุดม อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาค่าความเที่ยงตรงได้ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบ KR-20 ค่าความเที่ยงตรงได้ของเครื่องมือโดยภาพรวมเท่ากับ .87 ถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเที่ยงตรงสามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามตามหมู่บ้านที่ประชาชนมีชื่อชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เถื่อน อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว
2. เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล นำแบบสอบถามให้กับประชาชนที่มาชำระภาษีบำรุงท้องที่ ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล
3. จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไป จำนวน 335 ชุด โดยแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา และมีความสมบูรณ์ จำนวน 335 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน โดยใช้วิธีการประมวลผลค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูลตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เพื่อใช้แจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณเป็นค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
2. ข้อมูลระดับความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และคำนวณเป็นค่าร้อยละ (Percentage)
3. เปรียบเทียบความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) ได้แก่
 - 3.1 การทดสอบค่าที (t-test) ใช้ในกรณีตัวแปร 2 กลุ่ม ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05
 - 3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ในกรณีตัวแปร 3 กลุ่มขึ้นไป ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และหากพบความแตกต่างทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่ โดยวิธีการ Sheffe'

เกณฑ์การแปลผล

เกณฑ์การแปลผลความรู้ของประชาชนด้านการเสียภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เถื่อน

การศึกษาของความรู้ความเข้าใจมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

1. ตอบผิด ได้ 0 คะแนน

2. ตอบถูก ได้ 1 คะแนน

ข้อ 1, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18, 20 ตอบว่า “ใช่”

ข้อ 2, 4, 6, 11, 14, 15, 19 ตอบว่า “ไม่ใช่”

นำแบบสอบถามที่ตรวจได้คะแนนแล้วไปวิเคราะห์หาค่าความรู้ได้แบ่งคะแนนเป็น 3 ระดับ โดยอิงเกณฑ์ของ Bloom (1965 อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภากาล, 2550, หน้า 15-16) ดังนี้
 คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป (16-20 คะแนน) หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจระดับสูง
 คะแนนร้อยละ 60-79 (12-15 คะแนน) หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจระดับปานกลาง
 คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60 (0-11 คะแนน) หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจระดับต่ำ

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง “ความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น” มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาความรู้ของประชาชน ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น (2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่ม จำนวนทั้งสิ้น 335 ชุด ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความรู้ของประชาชนในการเสียภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น จำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	183	54.63
หญิง	152	45.37
รวม	335	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 54.63 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 45.37

ตารางที่ 5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	4	1.19
20-40 ปี	115	34.33
40-60 ปี	170	50.75
60 ปีขึ้นไป	46	13.73
รวม	335	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลุ่มอายุ 40-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.75 รองลงมา คือ กลุ่มอายุ 20-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.33

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6	104	31.04
ประถมศึกษาปีที่ 6	75	22.39
มัธยมศึกษาปีที่ 3	42	12.54
มัธยมศึกษาปีที่ 6	45	13.43
ปวศ./อนุปริญญา	33	9.85
ปริญญาตรี	36	10.75
รวม	335	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.04 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 22.39

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	32	9.55
ธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย	56	16.72
เกษตรกร ทำนา ทำสวน ทำไร่	190	56.72
รับจ้างทั่วไป/ เอกชน	42	12.54
แม่บ้าน ไม่ได้ประกอบอาชีพ	10	2.99
อื่น ๆ (นักเรียน, นักศึกษา)	5	1.49
รวม	335	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพเกษตรกร ทำนา ทำสวน ทำไร่ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.72 รองลงมาคือ ธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 16.72

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	10	2.99
5,001-10,000 บาท	168	50.15
10,001-15,000 บาท	81	24.18
15,000 บาทขึ้นไป	76	22.69
รวม	335	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.15 รองลงมาคือ 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.18

ตอนที่ 2 ความรู้ของประชาชนในการเสียภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเสียภาษี ของผู้มีหน้าที่เสียภาษี ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน

ข้อความ	ความรู้		รวม (ร้อยละ)	อันดับ
	ตอบถูก	ตอบผิด		
ด้านความรู้ทั่วไป				
1. ภาษีบำรุงท้องที่ คือ ภาษีที่เรียกเก็บจากเจ้าของที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน	210 (62.69)	125 (37.31)	335 (100)	14
2. ในปีแรกที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดินให้เจ้าของที่ดินหรือผู้แทนยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภบท 5) ภายในเดือนเมษายนของทุกปี	224 (66.87)	111 (33.13)	335 (100)	11
3. ที่ดินที่ต้องเสียภาษี ได้แก่ พื้นที่ดินรวมถึงพื้นที่ภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย	134 (40.00)	201 (60.00)	335 (100)	17
4. ที่ดินประกอบกิจกรรมประเภทไม้ล้มลุกนั้นด้วยตนเอง เสียภาษีอย่างสูงไม่เกินไร่ละ 7 บาท	105 (31.34)	230 (68.66)	335 (100)	18
5. ผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินต้องชำระภาษีภายในเดือนมกราคมถึงเมษายนของทุกปี	138 (41.19)	197 (58.81)	335 (100)	16
6. ที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนต้องเสียทั้งภาษีบำรุงท้องที่และภาษีโรงเรือน	214 (63.88)	121 (36.12)	335 (100)	13
7. ฐานภาษี คือ ราคาปานกลางของที่ดินที่คณะกรรมการที่แต่งตั้งไว้ได้กำหนดขึ้น	188 (56.12)	147 (43.88)	335 (100)	15

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อความ	ความรู้		รวม (ร้อยละ)	อันดับ
	ตอบถูก	ตอบผิด		
8. ที่ดินของเอกชนที่ยินยอมยกให้ทำ สาธารณประโยชน์ ได้รับการยกเว้น การเสียภาษีบำรุงท้องที่	222 (66.27)	113 (33.73)	335 (100)	12
9. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี เจ้าของที่ดิน มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ ในวันที่ 1 มกราคมของทุกปี	298 (88.96)	37 (11.04)	335 (100)	1
10. อัตราภาษีหากที่ดินที่ทิ้งไว้ว่างเปล่า หรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพ ของที่ดินให้เสียเพิ่มขึ้นอีก 1 เท่า ของราคาที่ดิน	237 (70.75)	98 (29.25)	335 (100)	10
11. การยื่นแบบพิมพ์ให้เจ้าของที่ดิน ยื่นได้ทั้งปีไม่มีกำหนด	252 (75.22)	83 (24.78)	335 (100)	8
12. การยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) ยื่นกับเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล คลองไถ่เดือนเท่านั้น	269 (80.30)	66 (19.70)	335 (100)	3
13. ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) ภายในเดือนมกราคมของปี และใช้ได้ในระยะเวลา 4 ปี	271 (80.90)	64 (19.10)	335 (100)	2
14. การขอลดหย่อนภาษี เจ้าของที่ดิน แปลงเดียวหรือหลายแปลงอยู่ใน จังหวัดเดียวกัน ต้องจ่ายภาษีบำรุงท้องที่ เต็มจำนวนตามจริง	261 (77.91)	74 (22.09)	335 (100)	6
15. เจ้าของที่ดินต้องเสียเงินเพิ่มอีก 5 เท่า ของค่าภาษี หากไม่ยื่นแบบ ภายในเวลาที่กำหนด	253 (75.52)	82 (24.48)	335 (100)	7

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อความ	ความรู้		รวม (ร้อยละ)	อันดับ
	ตอบถูก	ตอบผิด		
16. เจ้าของที่ดินแจ้งจำนวนเนื้อที่ ไม่ถูกต้อง หลบหลีกเสียภาษี ต้องเสีย เพิ่มอีก 1 เท่าของภาษีที่ประเมิน	263 (78.51)	72 (21.49)	335 (100)	4
17. เจ้าของที่ดินสามารถขอผ่อนชำระ ภาษีได้ หากมีจำนวนชำระตั้งแต่ สามพันขึ้นไป	263 (78.51)	72 (21.49)	335 (100)	4
18. การขอคืนเงินภาษีสำหรับผู้ เสียภาษีบำรุงท้องที่ โดยไม่มีหน้าที่ต้อง เสียหรือเสียเกิน โดยยื่นใบคำร้องขอคืน ภายใน 1 ปี	243 (72.54)	92 (78.46)	335 (100)	9
19. การอุทธรณ์ สำหรับเจ้าของที่ดิน ที่ไม่เห็นพ้องด้วยกับราคาปานกลาง ที่ดิน สามารถยื่นอุทธรณ์ผ่านเจ้า พนักงานประเมินภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ประกาศราคาปานกลาง ของที่ดิน	53 (15.82)	282 (84.18)	335 (100)	19
20. เจ้าของที่ดินที่แจ้งข้อความอัน เป็นเท็จ หลีกเลี่ยงการเสียภาษีบำรุง ท้องที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 ปี ปรับไม่เกินสองพันบาท	262 (78.21)	73 (21.79)	335 (100)	5

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ว่า ผู้มีหน้าที่เสียภาษี เจ้าของที่ดินมีหน้าที่
เสียภาษีบำรุงท้องที่ ในวันที่ 1 มกราคมของทุกปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.00 อันดับ 2
กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ว่า ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) ภายในเดือนมกราคมของปี
และใช้ได้ ในระยะเวลา 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 80.90 อันดับ 3 กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ว่า การยื่นแบบ
แสดงรายการ

ที่ดิน (ภ.บ.ท.5) ยื่นกับเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 80.90 กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ว่าการอุทธรณ์ สำหรับเจ้าของที่ดินที่ไม่เห็นพ้องด้วยกับราคาปานกลางที่ดิน สามารถยื่นอุทธรณ์ผ่านเจ้าพนักงานประเมินภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ประกาศราคาปานกลางของที่ดิน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.82 ที่ดินประกอบกิจกรรมประเภทไม้ล้มลุกนั้นด้วยตนเอง เสียภาษีอย่างสูงไม่เกินไร่ละ 7 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.34 อันดับ 2 กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ว่าที่ดินที่ต้องเสียภาษี ได้แก่ พื้นที่ดินรวมถึงพื้นที่ภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย คิดเป็นร้อยละ 40.00 อันดับ 3 กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินต้องชำระภาษีภายในเดือนมกราคมถึงเมษายนของทุกปี คิดเป็นร้อยละ 41.19

ตารางที่ 10 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนด้านการชำระภาษี

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้สูง (16-20 คะแนน)	43	12.84
ความรู้ปานกลาง (12-15 คะแนน)	241	71.94
ความรู้ต่ำ (0-11 คะแนน)	51	15.22

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 71.94 รองลงมาคือ มีความรู้ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 15.22 และอันดับสุดท้าย คือ มีความรู้ในระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 12.84 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน จำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	183	1.86	.54	-4.39	.08
หญิง	152	2.11	.48		
รวม	335				

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 11 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน จำแนกตามเพศพบว่าค่า Sig. = .08 ซึ่งมากกว่า นัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนั้นประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีเพศต่างกันมีความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระภาษี บำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน ระหว่างกลุ่มที่มีช่วงอายุต่างกัน

แหล่ง ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	9.10	3	3.03	11.86	.00
ภายในกลุ่ม	84.71	331	0.26		
รวม	93.81	334			

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 12 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระภาษี บำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน

ระหว่างกลุ่มที่มีช่วงอายุต่างกัน พบว่า ค่า $F = 11.86$, $Sig. = .00$ ซึ่งน้อยกว่า นัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนั้น ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีอายุต่างกันมีความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' ต่อ ได้ผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน ระหว่างกลุ่มที่มีช่วงอายุต่างกัน

ช่วงอายุ	\bar{X}	ต่ำกว่า 20 ปี	20-40 ปี	40-60 ปี	60 ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า 20 ปี	1.00		-0.21	-0.01	-0.30
20-40 ปี	1.13			-0.22*	-0.51*
40-60 ปี	1.59				-0.29*
60 ปีขึ้นไป	1.78				

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 13 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe' พบว่า ประชาชนที่มี อายุ 20-40 ปี มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่แตกต่างกับประชาชนที่มี อายุ 40-60 ปี และ 60 ปีขึ้นไป โดยประชาชนที่มี อายุ 20-40 ปี มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่น้อยกว่า ประชาชนที่มี อายุ 40-60 ปี และ 60 ปีขึ้นไป

ประชาชนที่มี อายุ 40-60 ปี มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป โดยประชาชนที่มี อายุ 40-60 ปี มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่น้อยกว่า ประชาชนที่มี อายุ 60 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 14 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนระหว่างกลุ่มที่มีระดับ การศึกษาต่างกัน

แหล่ง ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.50	5	1.10	4.10	.00
ภายในกลุ่ม	88.30	329	0.26		
รวม	93.80	334			

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 14 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ค่า $F = 4.10$, Sig. = .00 ซึ่งน้อยกว่า นัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนั้น ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่

ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' ต่อ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่าประถม ศึกษาปีที่ 6	ประถม ศึกษาปีที่ 6	มัธยมศึกษาปีที่ 3	มัธยมศึกษาปีที่ 6/ ปวช.	ปวส./ อนุปริญญา	ปริญญาตรี
ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6	1.14		-0.13	-0.12	-0.24*	-0.38*	-0.31*
ประถมศึกษาปีที่ 6	1.06			0.01	-0.11	-0.25*	-0.17
มัธยมศึกษาปีที่ 3	1.73				-0.11	-0.26*	-0.18
มัธยมศึกษาปีที่ 6/ ปวช.	1.93					-0.14	-0.07
ปวส./ อนุปริญญา	2.00						0.08
ปริญญาตรี	1.73						

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 15 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe' พบว่า มีความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีการศึกษาค่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6/ ปวช. ปวส./ อนุปริญญา และปริญญาตรี โดยประชาชนที่มีการศึกษาค่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่ น้อยกว่า ประชาชนที่มีการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6/ ปวช. ปวส./ อนุปริญญา และปริญญาตรี

ประชาชนที่มีการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา ปวส./ อนุปริญญา โดยประชาชนที่มีการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่ น้อยกว่า ประชาชนที่มีการศึกษา ปวส./ อนุปริญญา

ประชาชนที่มีการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา ปวส./ อนุปริญญา โดยประชาชนที่มีการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่ น้อยกว่าประชาชนที่มีการศึกษา ปวส./ อนุปริญญา

ตารางที่ 16 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพ ต่างกัน

แหล่ง ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	9.60	5	1.92	7.51	.00
ภายในกลุ่ม	84.20	329	0.26		
รวม	93.80	334			

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 16 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า ค่า $F = 7.51$, $Sig. = .00$ ซึ่งน้อยกว่า นัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนั้น ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีอาชีพต่างกันมีความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' ต่อได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน
ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	\bar{X}	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย	เกษตรกร ทำนา ทำสวน ทำไร่	รับจ้างทั่วไป/ เอกชน	แม่บ้าน, ไม่ได้ประกอบ อาชีพ	อื่น ๆ นักเรียน นักศึกษา
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	1.16		-2.46*	-3.81*	-0.69*	-0.38*	-0.38
ธุรกิจส่วนตัวค้าขาย	1.15			-0.13	-0.44*	-0.14	-0.14
เกษตรกรทำนาทำสวนทำไร่	1.48				-0.31*	-0.00	-0.00
รับจ้างทั่วไป/เอกชน	2.00					0.31	0.31
แม่บ้าน, ไม่ได้ประกอบอาชีพ	1.50						
อื่น ๆ	1.00						0.00

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 17 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe' พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพราชการ/ รัฐวิสาหกิจ มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอาชีพ ธุรกิจส่วนตัวค้าขายเกษตรกรทำนา ทำสวน ทำไร่ รับจ้างทั่วไป/ เอกชนและแม่บ้าน ไม่ได้ประกอบอาชีพ โดยประชาชนที่มีอาชีพราชการ/ รัฐวิสาหกิจ มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่ น้อยกว่า ประชาชนที่มีอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย เกษตรกร ทำนา ทำสวนทำไร่ รับจ้างทั่วไป/ เอกชน และแม่บ้าน ไม่ได้ประกอบอาชีพ

ประชาชนที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอาชีพ รับจ้างทั่วไป/ เอกชน โดยประชาชนที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่ น้อยกว่า ประชาชนที่มีอาชีพ รับจ้างทั่วไป/ เอกชน

ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร ทำนา ทำสวน ทำไร่ มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอาชีพ รับจ้างทั่วไป/ เอกชน โดยประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร ทำนา ทำสวน ทำไร่ มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่ น้อยกว่า ประชาชนที่มีอาชีพ รับจ้างทั่วไป/ เอกชน

ตารางที่ 18 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระ ภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนระหว่าง กลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.36	3	1.79	6.69	.00
ภายในกลุ่ม	88.44	331	0.26		
รวม	93.80	344			

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 18 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนระหว่าง กลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน พบว่า ค่า $F = 6.69$, $Sig. = .00$ ซึ่งน้อยกว่า นัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนั้น ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' ต่อ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความรู้ต่อการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขต
องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนระหว่างกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{X}	ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001-10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป
ไม่เกิน 5,000 บาท	1.30		-0.08	-0.17	-0.39*
5,001-10,000 บาท	1.10			-0.08	-0.31*
10,001-15,000 บาท	1.81				-0.22*
มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป	1.87				

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 19 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่แตกต่างกับ ประชาชนที่มีรายได้ มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป โดยประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่น้อยกว่า ประชาชนที่มีรายได้ มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป

ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่แตกต่างกับ ประชาชนที่มีรายได้ มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป โดยประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่ น้อยกว่า ประชาชนที่มีรายได้ มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป

ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่แตกต่างกับ ประชาชนที่มีรายได้ มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป โดยประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่ น้อยกว่า ประชาชนที่มีรายได้ มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 20 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบความรู้ของประชาชนในการชำระภาษี
บำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน จำแนกตาม เพศ อายุ
การศึกษา อาชีพ และรายได้

สมมติฐาน	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	
	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน
1. ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีเพศต่างกันมีความรู้ ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลคลองไถ่เดือนแตกต่างกัน		✓
2. ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีอายุต่างกันมีความรู้ ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลคลองไถ่เดือนแตกต่างกัน	✓	
3. ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การ บริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนแตกต่างกัน	✓	
4. ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีอาชีพต่างกันมีความรู้ ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลคลองไถ่เดือนแตกต่างกัน	✓	
5. ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีรายได้ต่างกันมีความรู้ ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลคลองไถ่เดือนแตกต่างกัน	✓	

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน อำเภอลองหาด จังหวัดสระแก้ว” มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) เพื่อศึกษาความรู้ของประชาชน ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน (2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ทำการศึกษาจากประชาชน ผู้ชำระภาษีจำนวน 335 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 40-60 ปี โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6 มีอาชีพเกษตรกร ทำนา ทำสวน ทำไร่ มากที่สุด มีรายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 บาท

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ของประชาชนด้านชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน

ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนผู้ชำระภาษีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน มีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 71.94 รองลงมา มีความรู้ต่ำร้อยละ 15.22 และมีความรู้มาก คิดเป็นร้อยละ 12.84

3. ผลการเปรียบเทียบความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีเพศต่างกันมีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน ไม่แตกต่างกัน

ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน มีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาความรู้ของประชาชน ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน พบว่า ประชาชนผู้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน มีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 71.94 ทั้งนี้ เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน ได้ทำการประชาสัมพันธ์กำหนดระยะเวลา การชำระภาษีในแต่ละประเภทเป็นประจำทุกปี ทางป้ายประกาศ และหอกระจายข่าว แต่อาจจะ มีบ้างในหมู่บ้านที่หอกระจายข่าวหมู่บ้านนั้นเสียงไม่ชัดเจน และผู้ชำระภาษีนั้นขาดความสนใจ ในการอ่านป้ายที่ปิดประกาศตามศาลากลางทุกหมู่บ้าน และยังมีผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกด้วย ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน ต้องเพิ่มมาตรการในการประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้น โดยใช้รถ ประกาศเคลื่อนที่วิ่งในแต่ละหมู่บ้านในเวลาเช้า-เย็น ซึ่งเป็นเวลาที่ประชาชนอยู่บ้าน ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ ศิริพร ปิ่นลม (2554) ได้ศึกษา ความรู้ ทักษะคิด ของประชาชนในชำระเสียภาษี ท้องถิ่นในเขตเทศบาลตำบลจองถนน อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ที่มีความรู้ในการเสียภาษีท้องถิ่นของตำบล อยู่ในระดับปานกลาง แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของ สมร จันทนา (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สาระระดับความรู้ ความเข้าใจของประชาชน ด้านการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความรู้ความเข้าใจระดับต่ำ

และจากการวิจัยพบว่า ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีเพศต่างกันชำระภาษีบำรุงท้องที่ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน ไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับ อับดุลเลาะห์ เจปะโอ (2551) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในตำบลยาบีเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการศึกษา พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ ความเข้าใจต่อบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี ไม่แตกต่างกันแต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมร จันทนา (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ระดับความรู้ ความเข้าใจ ของประชาชนด้านการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง เมื่อปี 2550 ผลการศึกษา พบว่าเมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจ ของประชาชนในด้านการจัดเก็บภาษีของ อบต. บ้านแลง พบว่า บัณฑิต เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในด้านการจัดเก็บ ภาษี ของอบต. บ้านแลงและไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของนพรัตน์ สิงห์ภู (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจในด้านภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษา พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ ความเข้าใจในด้านภาษีมูลค่าเพิ่ม ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภท

ของทะเบียนประกอบการ รายได้ของกิจการ และประสบการณ์ ในการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกัน มีผลต่อความรู้ความเข้าใจ ในด้านภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในเขต อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการเปรียบเทียบความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้พบว่า ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกันมีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล คลองไก่อี้นั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันนี้ ภาษี เป็นเรื่องที่ใกล้ตัวของประชาชนทุกคน มีการรณรงค์ตามสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะโทรทัศน์ซึ่งมีกันอยู่ แทบทุกครัวเรือน และยังมีระเบียบกฎหมายมาเกี่ยวข้อง รวมทั้งมีบทลงโทษสำหรับผู้ไม่ชำระภาษี ไม่ยื่นแบบแสดงภาษีในเวลาที่กำหนด จงใจยื่นภาษีไม่ถูกต้อง และยังเกี่ยวกับประโยชน์ของคน และชุมชนซึ่งจะนำภาษีที่ได้ไปพัฒนาท้องถิ่นหรือชุมชนให้มีความเจริญต่อไป ดังนั้น ความรู้ ความเข้าใจในการชำระภาษีจึงเป็นสิ่งจำเป็น

ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มี อายุ ต่างกันมีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้นั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของสมร จันทนา (2550) ได้ศึกษาเรื่องระดับความรู้ ความเข้าใจ ของประชาชน ด้านการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง เมื่อปี 2550 ผลการศึกษา พบว่าเมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในด้านการจัดเก็บภาษี ของ อบต. บ้านแลง พบว่าปัจจัย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ มีผลต่อ ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในด้านการจัดเก็บภาษี ของ อบต. บ้านแลง และ ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของนพรัตน์ สิงห์ภู (2550) ได้ทำศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ ในด้านภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษา พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ ความเข้าใจในด้านภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่าเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของทะเบียนประกอบการ รายได้ของกิจการ และประสบการณ์ ในการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกันมีผลต่อความรู้ความเข้าใจ ในด้านภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในเขต อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของศิริพร ปิ่นลม (2554) ได้ศึกษา เรื่องระดับความรู้และทัศนคติ ต่อการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนผลการวิจัยพบว่าการวิเคราะห์ เปรียบเทียบความรู้และทัศนคติ ต่อการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชน ในประเด็นความรู้พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการชำระภาษีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของนิศารัตน์ คงใหม่ (2557) ศึกษาเรื่อง ความรู้

และทัศนคติต่อการเสียภาษีของประชาชนในการชำระภาษีท้องถิ่น ผลการศึกษา พบว่า เพศ อายุ และระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการชำระภาษีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลควนขนุน แตกต่างกัน

ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มี ระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องถิ่น ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เถื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมร จันทนา (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ระดับความรู้ ความเข้าใจ ของประชาชนด้านการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง เมื่อปี 2550 ผลการศึกษา พบว่าเมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจ ของประชาชนในด้านการจัดเก็บภาษีของ อบต. บ้านแลง พบว่า บัณฑิต เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในด้านการจัดเก็บ ภาษี ของอบต. บ้านแลง และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของนพรัตน์ สิงห์ภู (2550) ได้ทำศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจในด้านภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษา พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ ความเข้าใจในด้านภาษีมูลค่าเพิ่ม ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภท ของทะเบียนประกอบการ รายได้ของกิจการ และประสบการณ์ ในการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกัน มีผลต่อความรู้ความเข้าใจ ในด้านภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในเขต อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของศิริพร ปิ่นลม (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ระดับความรู้และทัศนคติ ต่อการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนผลการวิจัย พบว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้และทัศนคติ ต่อการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชน ในประเด็นความรู้พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการชำระภาษี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของนิศารัตน์ คงใหม่ (2557) ศึกษาเรื่อง ความรู้ และทัศนคติต่อการเสียภาษีของประชาชนในการชำระภาษี ท้องถิ่นผลการศึกษา พบว่า เพศ อายุ และระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการชำระภาษี ท้องถิ่นของเทศบาลตำบลควนขนุนแตกต่างกัน

ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มี อาชีพ ต่างกันมีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เถื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ สมร จันทนา (2550) ได้ศึกษาเรื่องระดับความรู้ ความเข้าใจ ของประชาชน ด้านการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง เมื่อปี 2550 ผลการศึกษา พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในด้านการจัดเก็บภาษี ของ อบต. บ้านแลง พบว่า บัณฑิต เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ มีผล

ต่อระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในด้านการจัดเก็บภาษี ของอบต. บ้านแลง และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของอับดุลเลาะห์ เจะปอ (2551) ได้ศึกษาเรื่องความรู้ ความเข้าใจของประชาชนในตำบลยาบีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษา พบว่าระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ในแต่ละเดือนและการไปใช้สิทธิเลือกตั้งในครั้งที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับระดับความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบลและสอดคล้องกับผลการศึกษาของศราวุธ ชัยชนะ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจ ในการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษา พบว่า (1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจในการเสียภาษีท้องถิ่นในระดับค่อนข้างต่ำ (2) อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้เกิดความแตกต่างในระดับความรู้ความเข้าใจ

ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องถิ่น ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เถื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมร จันทนา (2550) ได้ศึกษาเรื่องระดับความรู้ ความเข้าใจของประชาชนด้านการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง เมื่อปี 2550 ผลการศึกษา พบว่าเมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในด้านการจัดเก็บภาษีของ อบต. บ้านแลง พบว่าปัจจัย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในด้านการจัดเก็บภาษี ของ อบต. บ้านแลง และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของอับดุลเลาะห์ เจะปอ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในตำบลยาบีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ในแต่ละเดือนและการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ในครั้งที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับระดับความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบลและสอดคล้องกับผลการศึกษาของศราวุธ ชัยชนะ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจ ในการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษา พบว่า (1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีท้องถิ่นในระดับค่อนข้างต่ำ (2) อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้เกิดความแตกต่างในระดับความรู้ความเข้าใจ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาความรู้ความเข้าใจด้านการชำระภาษีบำรุงท้องที่ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษา พบว่า ประชาชนผู้เสียภาษีกว่าร้อยละ 80 ยังมีความรู้ในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ที่อยู่ในระดับปานกลางและระดับต่ำ ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน ควรมีนโยบายเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านการจัดเก็บภาษีให้กับประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนให้มากขึ้น เช่น การจัดอบรมเพื่อให้ความรู้ประชาชนเกี่ยวกับการชำระภาษีต่าง ๆ การจัดทำแผ่นพับ แผ่นป้าย เพื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการชำระภาษีต่าง ๆ โดยการแจกจ่ายและติดตั้งอย่างทั่วถึง เป็นต้น

2. จากผลการศึกษา พบว่า ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกันมีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนควรให้ความสำคัญในการให้ความรู้และสร้างความตระหนักในการชำระภาษีกับกลุ่มที่มีความรู้ต่ำ อาทิเช่น กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี การศึกษาระดับประถมศึกษา-มัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มอาชีพราชการ/ รัฐวิสาหกิจ และกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาท เช่น การมุ่งเน้นอบรมให้ความรู้กับนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเพื่อสร้างความตระหนักรู้และความรับผิดชอบตั้งแต่เยาว์วัย เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการศึกษา พบว่า ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกันมีความรู้การชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาหาสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการชำระภาษีของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนว่าเพราะเหตุใดจึงแตกต่างกัน

2. จากการศึกษาดังกล่าวเป็นการศึกษาในด้านความรู้เกี่ยวกับการชำระภาษีของประชาชนเพียงด้านเดียว การวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนว่าเป็นอย่างไร

บรรณานุกรม

- กรมการปกครอง. (2542). *กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบล รวมฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2546*. กรุงเทพฯ: กองราชการส่วนตำบล กรมการปกครอง.
- กระทรวงการคลัง. (2552). *การกระจายอำนาจทางการคลังให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. เข้าถึงได้จาก <http://www.ryt9.com/s/mof/591137>
- กันธิกา ทวีรอด และตรีทิพย์ อนงค์ทอง. (2550). *ศึกษาความรู้และการปฏิบัติตนของผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มารับบริการที่คลินิกโรคเบาหวานศูนย์สุขภาพชุมชน สถานีอนามัยหัวโพ ตำบลหัวโพ อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี. ปัญหาพิเศษวิทยาศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน, คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*.
- กิริติ ชัยยิ่งยง. (2549). *การจัดการความรู้ในองค์การและกรณีศึกษา*. กรุงเทพฯ: มิสเตอร์ก๊อปปี (ประเทศไทย) จำกัด.
- โกวิท พวงงาม. (2542). *การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมิติใหม่ในอนาคต*. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- จิตรา วสุวานิช. (2531). *จิตวิทยาเด็ก*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิตพล ชัยมะดัน. (2557). *เอกสารประกอบการสอนวิชาสถิติเพื่อการวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์. ชลบุรี: วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- นพรัตน์ สิงห์ภู. (2550). *ความรู้ความเข้าใจในด้านภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารงานท้องถิ่น, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- นิสารัตน์ คงใหม่. (2557). *ความรู้ ทักษะคติของประชาชนในการชำระภาษีท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลควนขนุน อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง. ภาคนิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์, วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา, มหาวิทยาลัยทักษิณ*.
- บุญดี บุญญากิจ. (2547). *การจัดการความรู้ ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: จิรวัดน์เอ็กเพรส.
- บุรชัย ศิริมหาสาร. (2550). *จัดการความรู้สู่ความเป็นเลิศ Knowledge management to excellence organization*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- พรธิดา วิเชียรปัญญา. (2547). *การจัดการความรู้*. กรุงเทพฯ: ธรรมมล.

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535. (2535, 29 มีนาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. หน้า 167-188.

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. 2542. (2542, 11 พฤศจิกายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. หน้า 1-18.

พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508. (2508, 22 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. หน้า 1-24.

พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม. (2508, 22 ตุลาคม).

ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 1-23.

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม. (2510, 15 พฤศจิกายน).

ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 1-16.

พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช 2475 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม.

(2475, 20 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. หน้า 1-16.

พระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537. (2537, 26 พฤศจิกายน).

ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 1-42.

พระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 จนถึงฉบับแก้ไข (ฉบับที่ 6)

พ.ศ. 2552. (2537, 26 พฤศจิกายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. หน้า 1-29.

รติบุตร รัชธรรม. (2552). *ความรู้เกี่ยวกับ อบต. มาตรการในการจัดเก็บรายได้*. เข้าถึงได้จาก

<http://www.thaitambol.net/tambol/imtro06.asp>

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. 2550. (2553). เข้าถึงได้จาก http://www.thailocalgov.com/file_html2008/Laws

New.html

รัฐชัย จันทร์ส่งเสริม. (2550). *ความรู้ความเข้าใจการจัดวางระบบควบคุมภายในของข้าราชการ*

ระดับผู้บริหารในส่วนบัญชาการกองทัพเรือ. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,

สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540. (2540). เข้าถึงได้จาก [http://gad.kku.ac.th/main/th/wp-](http://gad.kku.ac.th/main/th/wp-content/uploads/2013/10/2-3-2540.pdf)

[content/uploads/2013/10/2-3-2540.pdf](http://gad.kku.ac.th/main/th/wp-content/uploads/2013/10/2-3-2540.pdf)

วิกรม อารีราษฎร์. (2547). *ความพร้อมของพนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ในการย้าย*

ที่ทำการจากท่าอากาศยานสากลกรุงเทพ (ดอนเมือง) ไปสู่ท่าอากาศยานสากลสุวรรณภูมิ.

วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย,

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2558). ความหมายของความรู้. เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B9%89>

วิจารณ์ พานิช. (2548). การจัดการความรู้กับการบริหารราชการไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม.

ศราวุธ ชัยชนะ. (2547). ความรู้ ความเข้าใจ ในการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริพร ปิ่นลม. (2554). ความรู้ ทัศนคติ ของประชาชนในการชำระภาษีท้องถิ่นกรณีศึกษา เทศบาลตำบลจองถนน อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายการจัดการสาธารณะและการจัดการสมัยใหม่, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา.

สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2547). การจัดการความรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: จิรวัดน์. สถาบันวิถีนวัตกรรมท้องถิ่นไทย คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2547). การพัฒนาการจกเก็บรายได้เทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมร จันทนา. (2550). สสำรวจระดับความรู้ ความเข้าใจของประชาชนด้านการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สายสมร สังข์เมฆ. (2553). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต. ภูเก็ต: วิทยาลัยราชพฤกษ์.

สำนักงาน ก.พ.ร. และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2548). การจัดการความรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักงาน ก.พ.ร. และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.

สำนักงานทะเบียนราษฎรอำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว. (2558). ข้อมูลประชากรตำบลคลองไถ่เอื้อน อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว. สระแก้ว: สำนักงานทะเบียนราษฎรอำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว.

แสงจันทร์ โสภากาล. (2550). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล. เลย: คณะสังคมเพื่อการพัฒนา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

- องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน จังหวัดสระแก้ว. (2558 ก). *ทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ปี พ.ศ. 2558*. สระแก้ว: องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน.
- องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน จังหวัดสระแก้ว. (2558 ข). *ส่วนงานคลัง ข้อมูลผู้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558*. สระแก้ว: องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน จังหวัดสระแก้ว.
- องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน จังหวัดสระแก้ว. (2558 ค). *เอกสารรายงานงบประมาณการจัดเก็บรายได้ฝ่ายการคลัง*. สระแก้ว: องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน.
- องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน จังหวัดสระแก้ว. (2558 ง). *เอกสารสรุปผลการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน*. สระแก้ว: องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน.
- องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน. (2558). *แผนพัฒนาสามปี ประจำปี พ.ศ. 2558-2560*. สระแก้ว: องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน.
- อับดุลเลาะห์ เจะปอ. (2551). *ความรู้ ความเข้าใจของประชาชนในตำบลยาบีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Jensen, M., & Meckling, W. (1976). Theory of the firms: Managerial behavior, agency costs and ownership structure. *Journal of Financial Economics*, 3, 305-360.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่องความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
คลองไถ่เดือน อำเภอกลองหาด จังหวัดสระแก้ว

คำชี้แจง

1. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้เพื่อการศึกษาวิจัยตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ศูนย์การศึกษา
สระแก้ว จึงขอให้ท่านโปรดให้ข้อมูลที่เป็นความจริงโดยไม่มี การเปิดเผยข้อมูลรายบุคคล
ที่จะก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านลบแก่ผู้ให้ข้อมูล

2. แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ โดยการทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [] ของตัวเลือกที่สอดคล้องกับความเป็นจริงหรือสอดคล้องกับ
ความคิดเห็นของท่านและกรุณาเติมข้อมูลหรือเขียนอธิบายข้อมูลให้สมบูรณ์สำหรับคำถามข้อที่เว้น
พื้นที่ไว้ให้ตอบ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1. [] ชาย
2. [] หญิง

2. อายุ

1. [] ต่ำกว่า 20 ปี
2. [] 20-40 ปี
3. [] 40-60 ปี
4. [] 60 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. [] ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6	5. [] ปวส./ อนุปริญญา
2. [] ประถมศึกษาปีที่ 6	6. [] ปริญญาตรี
3. [] มัธยมศึกษาปีที่ 3	7. [] ปริญญาโทขึ้นไป
4. [] มัธยมศึกษาปีที่ 6/ ปวช.	8. [] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. อาชีพ

1. ☐ ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	2. ☐ ธุรกิจส่วนตัวค้าขาย
3. ☐ เกษตรกรทำนาทำสวนทำไร่	4. ☐ รับจ้างทั่วไป/ เอกชน
5. ☐ แม่บ้าน, ไม่ได้ประกอบอาชีพ	6. ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1. ☐ ไม่เกิน 5,000 บาท	2. ☐ 5,001-10,000 บาท
3. ☐ 10,001-15,000 บาท	4. ☐ มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความรู้ของประชาชนในการเสียภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล คลองไถ่เลื่อน

คำชี้แจง: โปรดเลือกคำตอบที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุดและกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

ความรู้ทั่วไปของประชาชนในการชำระภาษีท้องที่	ความรู้	
	ใช่	ไม่ใช่
1. ภาษีบำรุงท้องที่ คือ ภาษีที่เรียกเก็บจากเจ้าของที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์ ในที่ดิน		
2. ในปีแรกที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดินให้เจ้าของที่ดินหรือผู้แทน ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภบท 5) ภายในเดือนเมษายนของทุกปี		
3. ที่ดินที่ต้องเสียภาษี ได้แก่ พื้นที่ดินรวมถึงพื้นที่ภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย		
4. ที่ดินประกอบกิจกรรมประเภทไม้ล้มลุกนั้นด้วยตนเอง เสียภาษีอย่างสูง ไม่เกินไร่ละ 7 บาท		
5. ผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินต้องชำระภาษีภายในเดือนมกราคมถึงเมษายนของ ทุกปี		
6. ที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกับ โรงเรือนต้องเสียทั้งภาษีบำรุงท้องที่และภาษี โรงเรือน		
7. ฐานภาษี คือ ราคาปานกลางของที่ดินที่คณะกรรมการที่แต่งตั้งไว้ ได้กำหนดขึ้น		
8. ที่ดินของเอกชนที่ยินยอมยกให้ทำสาธารณประโยชน์ ได้รับการยกเว้น การเสียภาษีบำรุงท้องที่		

ขั้นตอนการยื่นเสียภาษี	ความรู้	
	ใช่	ไม่ใช่
9. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี เจ้าของที่ดินมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ ในวันที่ 1 มกราคม ของทุกปี		
10. อัตราภาษีหากที่ดินที่ทิ้งไว้ว่างเปล่า หรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพของที่ดินให้เสียเพิ่มขึ้นอีก 1 เท่าของราคาที่ดิน		
11. การยื่นแบบพิมพ์ให้เจ้าของที่ดิน ยื่น ได้ทั้งปีไม่มีกำหนด		
12. การยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) ยื่นกับเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลตลอดไปถาวรเท่านั้น		
13. ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) ภายในเดือนมกราคมของปี และใช้ได้เป็นเวลา 4 ปี		
14. การขอลดหย่อนภาษีเจ้าของที่ดินแปลงเดียวหรือหลายแปลง อยู่ในจังหวัดเดียวกัน ต้องจ่ายภาษีบำรุงท้องที่เต็มจำนวนตามจริง		
15. เจ้าของที่ดินต้องเสียเงินเพิ่มอีก 5 เท่า ของค่าภาษี หากไม่ยื่นแบบ ภายในเวลาที่กำหนด		
16. เจ้าของที่ดินแจ้งจำนวนเนื้อที่ไม่ถูกต้อง หลบหลีกเสียภาษี ต้องเสียเพิ่มอีก 1 เท่าของภาษีที่ประเมิน		
17. เจ้าของที่ดินสามารถขอผ่อนชำระภาษีได้ หากมีจำนวนชำระตั้งแต่ สามพันบาทขึ้นไป		
18. การขอคืนเงินภาษีสำหรับผู้เสียภาษีบำรุงท้องที่ โดยไม่มีหน้าที่ ต้องเสียหรือเสียเกิน โดยยื่นใบคำร้องขอคืนภายใน 1 ปี		
19. การอุทธรณ์ สำหรับเจ้าของที่ดินที่ไม่เห็นพ้องด้วยกับราคาปานกลาง ที่ดิน สามารถยื่นอุทธรณ์ผ่านเจ้าพนักงานประเมินภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ประกาศราคาปานกลางของที่ดิน		
20. เจ้าของที่ดินที่แจ้งข้อความอันเป็นเท็จ หลีกเลี่ยงการเสียภาษีบำรุงท้องที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 ปี ปรับไม่เกินสองพันบาท		

~~~~~ขอขอบคุณอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม~~~~~

ภาคผนวก ข

คำดัชนีความสอดคล้องกันระหว่างข้อความแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (IOC) ของแบบสอบถาม
ความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน
อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

ค่าดัชนีความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (IOC) ของแบบสอบถาม
 ความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน
 อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

ข้อ	ข้อคำถาม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			สรุป		
		1	2	3	รวม	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
ความรู้ทั่วไปของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่							
1.	ภาษีบำรุงท้องที่ คือ ภาษีที่เรียกเก็บจากเจ้าของที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2.	ในปีแรกที่มีการตราปานกลางของที่ดินให้เจ้าของที่ดินหรือผู้แทนยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภบท. 5) ภายในเดือนเมษายนของทุกปี	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3.	ที่ดินที่ต้องเสียภาษี ได้แก่ พื้นที่ดินรวมถึงพื้นที่ภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4.	ที่ดินประกอบกิจกรรมประเภทไม้ล้มลุกนั้นด้วยตนเอง เสียภาษีอย่างสูงไม่เกินไร่ละ 7 บาท	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
5.	ผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินต้องชำระภาษีภายในเดือนมกราคมถึงเมษายนของทุกปี	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6.	ที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนต้องเสียทั้งภาษีบำรุงท้องที่และภาษีโรงเรือน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7.	ฐานภาษีคือราคารานกลางของที่ดินที่คณะกรรมการที่แต่งตั้งไว้ได้กำหนดขึ้น	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
8.	ที่ดินของเอกชนที่ยินยอมยกให้ทำสาธารณประโยชน์ ได้รับการยกเว้นการเสียภาษีบำรุงท้องที่	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อความ	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			สรุป		
		1	2	3	รวม	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
9.	ผู้มีหน้าที่เสียภาษี เจ้าของที่ดิน มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ ในวันที่ 1 มกราคม ของทุกปี	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10.	อัตราภาษีหากที่ดินที่ทิ้งไว้ว่างเปล่า หรือไม่ได้ทำประโยชน์ตาม ควรแก่สภาพของที่ดิน ให้เสียเพิ่มขึ้น อีก 1 เท่าของราคาที่ดิน	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
11.	การยื่นแบบพิมพ์ให้เจ้าของที่ดิน ยื่นได้ทั้งปีไม่มีกำหนด	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
12.	การยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) ยื่นกับเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือนเท่านั้น	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
13.	ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) ภายในเดือนมกราคมของปี และใช้ได้ในระยะเวลา 4 ปี	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
14.	การขอลดหย่อนภาษี เจ้าของที่ดิน แปลงเดี่ยวหรือหลายแปลงอยู่ใน จังหวัดเดียวกัน ต้องจ่ายภาษีบำรุงท้องที่เต็มจำนวนตามจริง	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
15.	เจ้าของที่ดินต้องเสียเงินเพิ่มอีก 5 เท่าของค่าภาษี หากไม่ยื่นแบบภายใน เวลาที่กำหนด	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
16.	เจ้าของที่ดินแจ้งจำนวนเนื้อที่ ไม่ถูกต้อง หลบหลีกเสียภาษี ต้องเสียเพิ่มอีก 1 เท่าของภาษี ที่ประเมิน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
17.	เจ้าของที่ดินสามารถขอผ่อนชำระ ภาษีได้ หากมีจำนวนชำระตั้งแต่ สามพันบาทขึ้นไป	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อความ	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			สรุป		
		1	2	3	รวม	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
18.	การขอคืนเงินภาษีสำหรับผู้เสียภาษีบำรุงท้องที่ โดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกิน โดยยื่นใบคำร้องขอคืนภายใน 1 ปี	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
19.	การอุทธรณ์ สำหรับเจ้าของที่ดินที่ไม่เห็นพ้องด้วยกับราคาปานกลางที่ดิน สามารถยื่นอุทธรณ์ผ่านเจ้าพนักงานประเมินภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ประกาศราคาปานกลางของที่ดิน	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
20.	เจ้าของที่ดินที่แจ้งข้อความอันเป็นเท็จ หลีกเลี่ยงการเสียภาษีบำรุงท้องที่ที่ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 ปี ปรับไม่เกินสองพันบาท	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

ความรู้ของประชาชนในการชำระภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เดือน
จำนวนผู้ที่ตอบแบบวัดความรู้ (KR20)

ลำดับที่	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8	ข้อ 9	ข้อ 10	ข้อ 11	ข้อ 12	ข้อ 13	ข้อ 14	ข้อ 15	ข้อ 16	ข้อ 17	ข้อ 18	ข้อ 19	ข้อ 20	ตอบ ถูก	X2	
18	1	1	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	169
19	1	1	1	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	12	144
20	1	1	1	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	169
21	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	13	169
22	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	14	196
23	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	14	196
24	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	14	196
25	0	1	0	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	144
26	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	225
27	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	225
28	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	14	196
29	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	169
30	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	16	256
รวม	28	30	24	13	20	29	30	24	21	18	28	30	29	30	30	28	29	27	29	28	412	5710	
ค่า K	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20		
ค่า P	0.93	1	0.8	0.43	0.67	0.97	1.00	0.80	0.70	0.60	0.93	1.00	0.97	1.00	1.00	0.93	0.97	0.90	0.97	0.93			
ค่า q	0.07	0	0.2	0.57	0.33	0.03	0	0.20	0.30	0.40	0.07	0.00	0.03	0.00	0.00	0.07	0.03	0.10	0.03	0.07			
ค่า pq	0	0	0.16	0.25	0.22	0.03	0.00	0.16	0.21	0.24	0.06	0.00	0.03	0.00	0.00	0.06	0.03	0.09	0.03	0.06	sum pq	1.43	

$$\begin{aligned}
 KR-20 &= \frac{K}{K1} \times \frac{\sum pq}{S^2} \\
 &= \frac{20}{20-1} \times \frac{1.43}{1.72} \\
 &= 1.05 \times 0.83 \\
 &= 0.87
 \end{aligned}$$